

mania

NO RISK DISC:

ALLAH-LAS

50 Years

and counting.....

AVAILABLE ON:

- 2CD / 40 TRACKS
- 3CD / 50 TRACKS (standard version)
- 3CD / 50 TRACKS (deluxe version)
Same content as the 50 track standard version but comes with DVD size box, small book and 4 lyric prints
- 12" VINYL box
50 tracks

**SUPER DELUXE 80 TRACKS ON 4 CDS + BONUS CD
OF PREVIOUSLY UNRELEASED FIRST EVER STUDIO RECORDINGS
+ PREVIOUSLY UNRELEASED 7" VINYL BBC RADIO SESSION EP**

**Legendary 'Stones' movie,
now for the first time
available on DVD/Blu Ray
and Super Deluxe Edition**

please visit www.facebook.com/UniversalMusicLegends

NORISK DISC

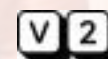
NIET GOED GELD TERUG

MANIA 292

ALLAH-LAS

Allah-Las

(V2)

Zodra tijdens albumopener Catamaran na een seconde of vijftien gitaren, orgel en sambabal tegelijkertijd hun werk doen, sluit ik mijn ogen en laat ik mij omarmen door de zonovergoten melodie- en gitaarlijnen die mij vrijwel direct meenemen naar vervlogen tijden. Met één been in het zand en de ander in de jaren zestig schieten verschillende beelden vertraagd voorbij. Een witte Cadillac Coupe DeVille, palmbomen, Californië, witte stranden, cocktails, prachtige vrouwen en stoere surfers. Het leven is mooi en dat beseffen de vier heren van het Amerikaanse Allah-Las, opgericht in 2008, evenzo. Het oude, aanstekelijke geluid refereert aan bands als The Byrds, Beach Boys en The Ventures, maar nergens roept de sound kopieergedrag op. Integendeel. Zo doet het instrumentale Sacred Sands aan een briljante scène uit een film als Blow of Pulp Fiction denken. Quentin Tarantino zou hier wel raad mee weten. De twaalf nummers zijn ongecompliceerd, opgewekt en

soulvol, en borrelen van nostalgie en romantiek. Het album is overigens volledig analoog en met oude microfoons opgenomen in The Distillery Studio in Los Angeles en werd geproduceerd door Nick Waterhouse. Tijdens de donkere dagen die ons naderen is deze plaat een welhaast ideale reisgenoot richting de zomer van 2013. (JT)

A BALLADEER**I Can't Keep Track Of Each Fallen Robin***(Bertus)*

Marinus de Goederen van a balladeer verweeft inspiratiebronnen graag in zijn muziek. De titel van dit derde album van zijn band, na een solo-uitstapje onder de naam mr. a balladeer (Sorry, Kid, 2010), is uit de tekst van Chelsea Hotel van Leonard Cohen geplukt. Het zal tegelijkertijd een verwijzing zijn naar Robin, de hij of zij die in veel werk van deze Amsterdamse singer-songwriter een plaatsje heeft. 'Robin' komt ook terug als nummer; een stukje gesproken tekst. Het wordt stevig omhelsd door waar De Goederen het best in is: ballads. Vaste volgers zullen nummers herkennen die al jaren op zijn setlists staan bij concerten, zoals Questionnaire en het prachtige Tarot, Tequila, voor een aan kanker overleden vriendin. We noemen nog twee vintage De Goederen-werkjes: Karaoke Night, met een uitgesponnen instrumentaal slot, en For Isabelle, dat klein en kwetsbaar wordt gehouden. I Can't Keep Track.. is precies wat we van a balladeer mochten verwachten. (PZ)

AEROSMITH**Music From Another Dimension***(Sony Music)*

In 2004 verscheen het laatste album van Aerosmith, de met bluescovers gevulde Honkin' On Bobo. Voor een album met eigen werk moeten we zelfs helemaal terug naar 2001 toen Just Push Play verscheen. Het is dan ook verheugend dat we ineens weer nieuw werk van de heren voorgeschoteld krijgen, want lange tijd moest voor de toekomst van de band gevreesd worden. Steven Tyler werd eerst geopereerd aan zijn keel, viel vervolgens in 2009 van het podium waarna er hardnekkige geruchten verschenen dat hij uit de band ging/werd gezet en nota bene Lenny Kravitz als zijn vervanger werd genoemd. Dat is gelukkig allemaal weer bijgelegd en na een grote hoeveelheid sessies is er dan eindelijk een nieuwe plaat. Music From Another Dimension werd wel beïnvloed door de wijze waarop Honin' On Bobo werd opgenomen. De band speelt de tracks veelal live in en dat komt de levendigheid ten goede. Fans kunnen gerust zijn, het is een sterke plaat geworden. (BD)

BELLOWHEAD**Broadside***(Proper/Tone)*

De Britse band Bellowhead bestaat sinds 2004. Opgericht voor de festivalweide eigenlijk en niet voor de studio. Door vrienden van vrienden van vrienden groeide de band uit tot elf mensen, tien mannen en één vrouw. Als een uit de hand gelopen folkband speelt deze bigband moderne folk. Met hun volle geluid, afkomstig van blazers, strijkers, snaarinstrumenten en potten- en pannenpercussie (drummer Pete Flood is overal en slaat overal op) blazen ze traditionele nummers nieuw leven in, maar spelen ook eigen werk. Na drie succesvolle albums is er nu het vierde en het is wel duidelijk waarom deze band zo gevraagd is voor optredens in Engeland. Weer werd de hulp van John Leckie als producer, o.a. Muse, Radiohead en Simple Minds, ingeroepen en hij heeft dit dynamische album een heerlijk open geluid gegeven. Inmiddels alweer vele prijzen verder, een wonderlijke band, ergens tussen folk, jazz en cabaret. Uniek en origineel. (EMu)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

Pop & Rock

LUISTER TRIP

VIV ALBERTINE**The Vermilion Border**

Alvorens in 1977 de nieuwe gitariste van The Slits te worden, met Dennis Bovell als producer, had Viv Albertine al nauwe betrokkenheden met The Clash en The Sex Pistols. Die Bovell produceerde nu ook The Vermilion Border, Viv's eerste soloalbum, überhaupt haar eerste muzikale schreden sinds 25 jaar (een benefietje voor Steve New (Rich Kids) twee jaar terug daargelaten). Dat hiaat ontvouwt Viv begeistert introspectief mét humor (die Engelsen ook altijd!) op volgorde van opkomst van de liedjes. Op de hoes een soort Emmylou Harris; bij beluistering een gevaarlijke combinatie van Peaches en Goldfrapp. Aangenaam curieus! (AJ)

BENNY SINGS**Best Of**

Benny Sings is alweer tien jaar als zanger en producer actief en dat wordt gevierd met deze compilatie. Tot nu toe is de teller blijven staan op drie studioalbums en een live-album. De stem van Benny kenmerkt zich door een aangename loomheid en harmonieert mooi met de glooiende melodieën en vaak meerstemmige zang (o.a. Make A Rainbow en Champagne People). De laatste jaren krijgt Benny Sings ook steeds meer internationale erkenning en kende zijn laatste album, Art, een wereldwijde release. Inmiddels is de gerenommeerde DJ Gilles Peterson fan geworden, werd er opgetreden met Jamie Cullum en stond Benny Sings afgelopen voorjaar in het voorprogramma van Mayer Hawthorne. Knap werk dus vanuit de polder! Gelukkig is het niet alleen oude koek wat de klok slaat. Naast wat rework (Some Day) horen we ook twee nieuwe tracks Fake Love en Rebuilding The Omega Man. Uitkijken dus naar het vijfde geheel nieuwe album! (GH)

PAUL BANKS**Banks***(Matador/Beggars Banquet)*

Paul Banks staat voor charisma. Als frontman van Interpol timmert hij sinds 1998 aan de weg en bewandelt een pad dat naar links en dan weer naar rechts schiet. De inmiddels 34-jarige Banks bracht in 2009 onder zijn pseudoniem Julian Plenti een eerste en positief ontvangen soloalbum uit, Julian Plenti Is Skyscraper genaamd. Ditmaal houdt hij het simpeler. Banks' albumhoes roept een bepaalde misnoedigheid op. De muziek op het album borduurt daarop voort. Opener The Base bouwt rustig op, is hoekig, vertrouwd en herbergt fraaie gitaarlijnen. De meester ten voeten uit. Wanneer hij ingetogen 'now and then I can see the truth above the lies' zingt, is de eerste boodschap alweer vergeven. Over My Shoulder is daarna evenzo hypnotiserend als gespannen, binst Arise, Awake en Young Again met Banks' kenmerkende echo heimwee oproepen naar naïeve, jeugdige dwaasheden. Banks klinkt ouderwets somber en cynisch, zelfs tijdens het instrumentale Lisbon. De aandoenlijke monoloog Another Chance kruipt onder je huid, terwijl alle druppels van soberheid tijdens afsluiter Summertime Is Coming pas lijken te verdampen. Stof tot nadenken. (JT)

CANCEL YOUR WEEKEND**Cancel Your Weekend***(Tone)*

Cancel Your Weekend is niet alleen catchy en fris. Cancel Your Weekend is meer. Het is stampende postpunk met een goede dosis pep. Het is dromerige gitaarpop zoals je nog niet eerder gehoord hebt en die je diep weet te raken. Het is een band met scheurende gitaarsolo's, een onbreekbare ritmesectie en een uniek stemgeluid. Sinds 2010 timmert Kings Of Leon meets Whitest Boy Alive (3voor12) hard aan de weg. Zo speelden ze verschillende zalen in binnen- en buitenland plat. In februari kwam hun debuut-ep uit. Het nieuwe album, opgenomen in de zomer van 2012, gemixt in Tel Aviv en gemasterd door niemand minder dan Attie Bauw (o.a. Judas Priest, Stranglers, Simple Minds) is nu uitgekomen. (red)

CLINIC**Free Reign**

De perfecte soundtrack voor schimmige 8mm beelden uit de jaren vijftig en zestig van wazige feestjes in kelders en slaapkamers. Repetitieve beats en monotoon gebruik van orgels en gitaar samen met het typische stemgeluid

van Ade Blackburn geven haast een hallucinerend effect. Op dit zevende album laten ze de noise een beetje voor gezien en wordt er wat lomer richting de slotakkoorden toegewerkt. Aan het retrogeluid wordt niks afgedaan, dat is bij openingsnummer Misty al duidelijk. Een nummer als Miss You klinkt zwoel zelfs met sleighbells er doorheen en Cosmic Radiation beweegt als een lavalamp. Volkomen begrijpelijk de favoriete band van wijlen John Peel en Radiohead, deze David Lynch van de popmuziek en volkomen onbegrijpelijk dat ze niet de credits krijgen die ze verdienen. (Repo)

CONVERGE**All We Love We Leave Behind**

Gestoken in een prachtig hoesje, gemaakt door zanger Jacob Bannon, is het nieuwe achtste album van Converge. De vier Amerikanen uit Salem zijn sinds 1990 bij elkaar. Begonnen als post-punkers met voorliefde voor Slayer zijn ze blijven groeien. De muur van geluid ligt ergens tussen Black Flag en Black Sabbath en sinds hun klassieke Jane Doe album uit 2001 zijn ze overal geliefde gasten. Binnenkort op een uitgebreide Europese tournee. (EMu)

IDFA@Melkweg

TWEE DAGEN EN AVONDEN MET FILM EN OPTREDENS IN RABOZAAL & SPECIALE BIG STAR-AVOND

IDFA en de Melkweg slaan de handen ineen voor een spectaculair programma met muziekdocumentaires en muziek. Gedurende het openingsweekend van IDFA vindt in de Rabozaal van de Melkweg een serie combinatieprogramma's plaats met de beste muziekdocumentaires van het afgelopen jaar en bijzondere optredens gekoppeld aan de films, telkens met andere thema's en onderwerpen.

Op zowel zaterdag 17 als zondag 18 november kan de bezoeker zich een middag lang onderdompelen in een uitgebreid muzikaal filmprogramma met drie vertoningen van recente internationale muziekdocumentaires met tussendoor gesprekken en korte muzikale optredens (van o.a. Death, John Forté, en Case Mayfield). Ook 's avonds kan het publiek in de Rabozaal naar een filmvertoning met aansluitend een optreden van een artiest (waaronder Efterklang en DJ Eddy de Clercq). Op woensdag 21 november vindt er een bijzondere film- en concertavond plaats rond powerpopgrondlegger Big Star met de vertoning van Big Star: Nothing Can Hurt Me en een optreden van o.a. het enige overgebleven groepslid Jody Stephens en een allstar line-up van Nederlandse popartiesten.

IDFA@Melkweg bestaat verder uit de vertoning van vijftien recente muziekdocumentaires die meedingen in de IDFA Melkweg Competition for Music Documentary en het themaprogramma 'Tunes changing The World'.

LED ZEPPELIN

Celebration Day (Live At The O2 2007)*(Atlantic/Warner)*

December 1980. Een paar maanden na de dood van hun drummer John 'Bonzo' Bonham, heft de legendarische band Led Zeppelin zich op. Sindsdien was er maar een drietal momenten dat het resterende rocktrio met gastmuzikanten op het podium stond. In 1985 bijvoorbeeld, gaf de band een optreden tijdens Live Aid (met gastmuzikanten Phil Collins en Tony Thompson). In 1988 flikten ze het kunstje nog eens ter ere van het 25-jarig bestaan van platenmaatschappij Atlantic. In 2007 was het wederom Rock And Roll wat de klok sloeg. Een eerbetoon aan hun in 2006 overleden ontdekker Ahmet Ertegun. Net als in 1988 traden Jimmy Page, Robert Plant en John Paul Jones toen op met Jason Bonham op drums. Dat concert in de Londense O2 Arena werd vijf jaar geleden hét meest gewilde reünieconcert van het jaar. Meer dan twintig miljoen mensen trachtten een kaartje te bemachtigen voor Celebration Day en maar ongeveer 20.000 'lucky ones' waren er daadwerkelijk live getuige van. En nu, vijf jaar na dato komt er voor die andere twintig miljoen tóch een muzikaal verslag van die avond. Op dvd en op cd. Het is een fantastische zwanenzang. De band is op stoom en klinkt hecht. Vanaf de denderende opener Good Times Bad Times gaat het vervaarlijk loos. Plant haalt de noten, Page improviseert er duchtig op los, zoon Bonham heeft veel weg van de immense slagkracht van zijn vader en Jones blijft een fenomenale bassist. Lange, uitgesponnen nummers, krijsende vocalen en puur, hard gierend gitaargeluid: hardrock, zoals hardrock bedoeld is. Zo maar een greep van deze fantastische Zeppelin-viering? Black Dog dampft, Kashmir is emotioneel, Dazed And Confused zindert, Trampled Under Foot is waanzinnig, een rauwe Whole Lotta Love-versie bezorgt kippenvel en Rock And Roll blijkt de perfecte afsluiter. Led Zeppelin verkocht wereldwijd al meer dan 300 miljoen albums en zal door deze fantastische release nog meer liefhebbers krijgen. En terecht. Opdat wij nooit vergeten. (DD)

LUISTER TRIP

BONY KING OF NOWHERE

Bony King Of Nowhere

(PIAS)

Na twee albums vol lo-fi experimenten, trok Gentenaar Bram Vanparys zich terug in de bossen van de zuidelijke Ardennen, om zich geheel over te geven aan zijn eigen eenzaamheid. In korte tijd nam hij daar zijn derde album op, een akoestisch werk, waarin hij teruggaat naar de basis, man met gitaar. De melancholie, die ook op zijn eerdere albums aanwezig was, komt nog meer tot zijn recht in nummers als Travellin' Man, waarin The Bony King zowel zijn finger pickin' techniek op de gitaar, als zijn dromerige stem volledig tot zijn recht weet te laten komen. Luisterend naar Rain Falls Down On Mirwart, genoemd naar het dichtstbijzijnde dorp waar hij bivakkeerde, voel je als luisteraar bijna de herfstdruppels vallen. Experimenteren doen we de volgende keer wel weer, nu kunnen we heerlijk zwelgen in de herfstige klanken van The Bony King Of Nowhere. (Jvr)

BLACKIE & THE OOHOO'S

Song For Two Sisters

(News/PIAS)

Op dit tweede album gaat de Antwerpse alt-popband rond de zusjes Loesje en Martha Maieu overtuigend verder op de met het titelloze debuutalbum van vorig jaar ingezette weg. Dat resulteert opnieuw in een betoverende combinatie van ijle, meerstemmige zang en hypnotiserende muziek waaraan regelmatig een duister randje kleef. De vergelijking met Mazzy Star en David Lynch is al vaker gemaakt en snijdt nog immer hout. Het toepasselijk getitelde Songs for Two Sisters werd geproduceerd door de Vlaamse duizendpoot Pascal Deweze (Metal Molly, Sukilove en... de intromuziek van Benidorm Bastards), die perfect heeft aangevoeld dat er een intrinsieke waarheid schuilgaat in het gezegde 'never change a winning team'. Het resultaat: negen nieuwe nummers om heerlijk bij weg te dromen maar soms ook even zwetend van wakker te schrikken. (JD)

PETER BRODERICK

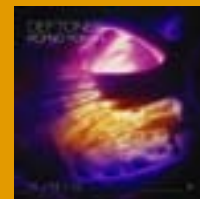
These Walls Of Mine

Hij is inmiddels 25 en boomlang, dus we moesten maar eens ophouden hem 'wonderkind' te noemen. These Walls of Mine is Broderick's derde vocale album. De combinatie van zijn warme stem en de arrangementen klinkt vertrouwd maar Peter schopt alle verwachtingspatronen weer met liefde onderuit. De teksten kwamen grotendeels via 'crowdsourcing' tot stand; Broderick lijkt in staat het spreekwoordelijke telefoonboek avontuurlijk te laten klinken. Verrassend, innovatief, ontregelend, relativerend. Maar vooral: aangenaam anders. (PvC)

ELLIOTT BROOD

Days Into Years

Al jarenlang hangt het Candese Elliot Brood wat rond in het donkerdere hoekje van het countryspectrum. Een hoekje dat door veel muzikliefhebbers over het hoofd wordt gezien, maar waar mooie dingen gebeuren, zoals de eerdere platen bewezen. Dat het er ook best gezellig kan rocken is te horen op Days Into Years. In de tien relatief up-tempo songs hangt desondanks een fascinerend macaber sfeertje dankzij de karakteristieke stem van Mark Sasso en mooie onheilspellende melodieën. (MKo)

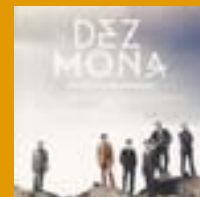
DEFTONES

Koi No Yokan

(Warner)

Waar in het verleden albums van Deftones nog wel eens moeizaam tot stand wilden komen verschijnt nu twee jaar na Diamond Eyes doodleuk alweer een nieuw werkstuk van deze grillige Amerikanen.

Opnieuw met de geweldige Nick Raskulinecz op de producersstoel trekt de band met Koi No Yokan (Japanse uitdrukking voor 'liefde op het eerste gezicht') de geïnspireerde lijn van de voorganger consequent door. Deftones weet inmiddels heel goed dat hun kracht ligt in de dynamische balans tussen spannende riffs en dromerige (zang)melodieën en weet deze kwaliteiten op dit zevende album optimaal uit te spelen. Getuige een song als Goon Squad kan het vijftal weliswaar nog steeds behoorlijk venijnig uit de hoek komen, maar doorgaans klinkt hun uit duizenden herkenbare groepsgeluid de laatste jaren vooral natuurlijk en vloeiend, met Chino Moreno's dramatische zang als hypnotiserend middelpunt. Koi No Yokan staat voor muziek met ballen en bezieling die duidelijk maakt dat Deftones nog steeds een voortrekkersrol inneemt binnen de alternatieve metal. (DK)

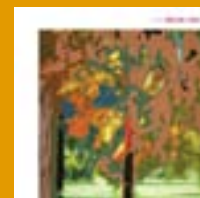
DEZ MONA

A Gentleman's Agreement

(62TV/PIAS)

Het Belgische Dez Mona leek ooit de missing link tussen modern klassiek en rock, maar naar gelang de tijd vordert zijn ze steeds meer opgeschoven naar de rockkant. Dat dit niet ten koste hoeft te gaan van een

avontuurlijke insteek blijkt wel uit A Gentleman's Agreement, Dez Mona's meest toegankelijke werkstuk tot nu toe. Eerste single Suspicion blinkt uit door helder gitaarwerk en de vocalen van Gregory Frateurs, altijd al het sterkste wapen van de band. The Back Door kent muzikaal nog het meeste overeenkomst met gelijkgestemde ziel Tom Waits, broeierig en spannend. Fool's Day herinnert nog aan de begintijd van Dez Mona, waarin ook opera een belangrijke rol speelde, en opnieuw mag Frateurs vertonen waar hij vocaal allemaal toe in staat is, wat behoorlijk indrukwekkend is. Zonder zichzelf ook maar een moment in de uitverkoop te gooien is Dez Mona er in geslaagd een toegankelijk album te maken, met voor de oplettende luisteraar veel verborgen verrassingen. (Jvr)

BRIAN ENO

Lux

(Warp/V2)

Op zijn derde release voor Warp keert Eno terug naar de pure ambient, het genre waarvan hij de absolute meester is – en blijft. In Eno's ambient is altijd sprake van het versterken van atmosfeer, niet zozeer van emotie. In Lux is die atmosfeer vooral

licht en aangenaam: het is dan ook gemaakt voor het indrukwekkende Venaria paleis in Turijn. Critici zullen opwerpen dat er weinig nieuws onder de zon is, er is meer sprake van een 'terugkeer' naar vergelijkbare projecten. Maar er is wel degelijk sprake van een nieuwe invalshoek: de compositie is onderverdeeld in twaalf secties, ieder met een licht wijzigende instrumentatie en dus met een iets andere sfeer – als een veranderende lichtinval.

100% ontspangarantie. (PvC)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

Grrr!
(Universal)

Doom And Gloom is de aandachtstrekker voor de, ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan, nieuwe uitgave van de Stones. Het nummer laat een geïnspireerde band horen die ouderwets goed op dreef is. De ijzersterke en flink up-tempo track laat horen dat de band ondanks de hoge leeftijd zeker niet versleten is. Sleutelsongs uit de carrière van de band komen op GRR! langs en natuurlijk zal iedereen wel een mening hebben welke songs wel of niet op deze verzamelaar hadden gemoeten. De keuze is echter alleszins te billijken. Doom And Gloom is dan ook samen met het afsluitende

en eveneens nieuwe One More Shot een mooie afsluiting van deze uitgebreide compilatie. We zeggen overigens wel deze compilatie, maar ook deze is weer te verkrijgen in verschillende configuraties. Naast de driedubbele versie met vijftig tracks inclusief een al dan niet gebonden boekje is er de lp-variant met vijf platen. Uitgave der uitgaven is echter de Super Deluxe Edition die niet alleen de compilatie tot tachtig tracks vergroot maar ook een extra schijf kent met vijf IBC demo's en een ep met BBC-materiaal. Vooral dit laatste is natuurlijk interessant. Dat fans daarvoor diep in de buidel moeten tasten is duidelijk. Als normale compilatie geeft GRRR! echter ook een goed overzicht, daar doet de werkelijk meer dan afzichtelijke hoes niets aan af. (Hdi)

**NU
GOED-
KOOP**

England's Newest Hitmakers

Out Of Our Heads

Aftermath

Between The Buttons

Beggars Banquet

Get Yer Ya-Ya's Out

Let It Bleed

Sticky Fingers

Exile On Main Street

Goats Head Soup

It's Only Rock 'n' Roll

Black & Blue

Some Girls

Steel Wheels

Charlie Is My Darling (Universal)

Toen de Rolling Stones na het succes van Satisfaction vier concerten gaven in Dublin, achtte manager Andrew Loog Oldham de tijd rijp om hiervan een registratie te maken. Tenslotte had elke zichzelf respecterende band dit al gedaan dus waarom zouden zijn protegés dit moeten ontberen? De in 1965 opgenomen documentaire Charlie Is My Darling verscheen in 1966. Toch bleef hij door de meeste mensen onopgemerkt

aangezien hij vrij snel na release teruggetrokken werd. Vreemd overigens dat dit gebeurde aangezien het een mooie weergave was van de energie die de band destijds had. Waarschijnlijk waren de beelden van fans die het podium opvlogen en de band belaagden voor Oldham een reden de boel terug te trekken aangezien die het beeld van gewelddadigheid, en dus minder optredens, zouden aanwakkeren. Oldham zei zelf dat het niet interessant was om Mick en Keith in de kleedkamer te zien schrijven. Voor deze uitgave is de film opnieuw gesneden en zien we de ongelofelijke mooie beelden in een fraaie fotografische kwaliteit terug. Alles komt in beeld inclusief de podiumbelagers, de kleedkamerscènes waarin Eight Days A Week vertolkt wordt, aankomst, andere bezigheden etc. Ook, en dat zouden we vergeten, zien we een band in topvorm met Brian Jones die dan nog te hanteren is. Interviews die een verbazing over alles wat er gebeurt weergeven, completeren het geheel. Van alle Stones-dvd's en ook deze is er weer als deluxe met bonus-cd's en vinyl te verkrijgen, is dit misschien wel de meest essentiële, aangezien we de ongeregisserde gekte van een Stones-tour van binnenuit zien. (HDI)

- Mick Jagger - Philip Norman
- Life - Keith Richards
- 50 - The Rolling Stones
- Gered Mankowitz - One On One
- Jim Marshall - Rolling Stones 1972

- Stones In Exile
- Ladies & Gentlemen
- Some Girls Live In Texas
- Muddy Waters & The Rolling Stones - Live At The Checkerboard Lounge
- Crossfire Hurricane - binnenkort!

FOCUS X

(East World/Bertus)

Bij de openingstonen van Father Bacchus hoor je het al: dit is onmiskenbaar Focus. Het stuwende ritme van oerlid drummer Pierre van de Linden, het funky basspel van snarenplukker Bobby Jacobs, de fluit en het orgel van bandleider Thijs van Leer, en vooral de lyrische gitaar door van nieuwkomer Menno Gootjes: de toon is gelijk gezet op een hoog niveau. Vijf jaar na 9 komt onze Nederlandse instrumentale trots met een fijne plaat met tien gloedje nieuwe tracks, waarbij er overigens één gezongen is en een tweetal de spraakzang/declamatie van Thijs bevat. Focus schuwt daarbij na al die jaren het (voorzichtige) experiment niet maar bovenal bevat X de degelijke Focus mix van softjazz, uptempo rock en instrumentale krachtpatserij. (AdW)

GREEN DAY Dos!

(Warner)

Nog geen twee maanden na Uno! verschijnt het tweede deel van de albumtrilogie van Green Day, waarbij de punkband terugkeert naar de basis. Puntig en meer punk. Dookie-stijl. Hoewel, dit keer maakt Green Day zelf de vergelijking met Foxboro Hot Tubs. Onder dit pseudoniem brachten ze eerst op internet (en later gewoon op cd) een fantastische plaat (Stop Drop And Roll) uit, waarop ze zich van hun beste garagerockkant lieten horen. Dos! klinkt dus een stuk smeriger dan Uno! In de praktijk blijken de verschillen mee te vallen. Het aan The Who herinnerende Fuck Time mag voor menig Amerikaan een te expliciete tekst hebben, Stop When The Red Lights Flash en Stray Heart hadden ook op het eerste deel van de trilogie kunnen staan. Amy, opgedragen aan Amy Winehouse, is het klein gehouden slotstuk van opnieuw een prima plaat van Green Day. (ED)

SOPHIE HUNGER The Danger Of Light

(Proper/Tone)

Sophie Hunger is een Zwitserse singer-songwriter, die de afgelopen jaren in kleine kring al veel lof wist te oogsten met een aantal prima platen, maar nu klaar is voor het grote werk. The Danger Of Light is een ambitieuze plaat, die goed laat horen wat Sophie Hunger in huis heeft en dat is heel wat. The Danger Of Light doet qua veelzijdigheid en eigenzinnigheid wel wat denken aan de platen van Fiona Apple, zeker wanneer pianoklanken domineren. Gelukkig heeft Sophie Hunger heel wat minder demonen op haar pad, waardoor haar muziek wel wat lichtvoetiger klinkt dan die van de Amerikaanse. The Danger Of Light bevat een aantal toegankelijke folkpopsongs, maar ook een aantal jazzy songs en een aantal songs die worden gekenmerkt door opvallende ritmes en niet alledaagse songstructuren. Naast Fiona Apple komen namen op van onder andere Beth Orton, PJ Harvey en Björk. Het zegt veel over het niveau van deze plaat. Sophie Hunger heeft zich op The Danger Of Light laten bijstaan door flink wat Amerikaanse topmuzikanten, waardoor de plaat echt fantastisch klinkt. De donkere en sfeervolle songs en de mooie vocalen van de Zwitserse doen de rest. Sophie Hunger was de afgelopen jaren een wat obscure belofte, maar staat opeens in de spotlights met een plaat van wereldklasse. (EZ)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

DEAD FINGERS

Dead Fingers

Hij, Taylor Hollingsworth, maakte deel uit van Conor Oberst's Mystic Valley Band. Zij, Kate Taylor, was vaste begeleider van haar zus Maria. Samen zijn ze getrouwd en vormen ze Dead Fingers dat nu debuteert met een klein, maar opvallend plaatje, dat van start gaat met een eenvoudig en fraai folkliedje. Dat blijkt niet de enige stijl die het echtpaar beheerst, want de tien liedjes die volgen zwakken van country naar blues en van southern rock naar quirky indiepop. Het geknauw van Hollingsworth zal niet iedereen bekoren, maar contrasteert wel fijn met de lieflijke stem van zijn vrouw. Ook geschikt voor de liefhebbers van She & Him, Jenny & Johnny en soortgelijke duo's! (MvR)

FRIENDLY FIRES

Late Night Tales

Friendly Fires ontstond 2006 in St. Albans, voorstad van Londen. Tot nu toe maakten ze twee albums met eigen nummers. Op dit album in de serie Late Night Tales nummers die het drietal graag hoort op de dansvloer en een exclusieve cover speciaal voor dit album. Chique disco, naadloos van Junior Boys, Stereolab en jaren tachtig tot heden. Soundtrack voor avondje dansen in dure club, tot ochtendgloren. Mooi geproduceerd album. (EMu)

GODSPEED YOU BLACK EMPEROR

Allelujah!

Dat Godspeed You! Black Emperor na tien jaar zonder album weer terug is, hoor je als openingsnummer Mladic tegen de acht minuten loopt. Het nummer is dan langzaam opgebouwd totdat er een muur aan geluid staat en een Arabische melodie zich door de zware gitaren vlecht. Het duurt - ook dat kennen we van de Canadezen - twintig minuten voordat Mladic ten einde komt. Samen met het kortere Their Helicopters Sing is het deel één van een album dat heel duidelijk uit twee gelijke delen bestaat. Deel twee kent ook zo'n 'additioneel' stuk van 6 tot 8 minuten, maar het draait om de twee prijsnummers. Allelujah vindt zijn kern in Mladic en misschien nog wel meer in het machtige We Drift Like Worried Fire. Hier neemt Godspeed 16 minuten de tijd om bij een verzengende climax aan te komen. Geen twijfel: de postrockband aller postrockbands is terug. (PZ)

ANDY BURROWS

Company

(PIAS)

Engelsman Andy Burrows was drummer van Razorlight van 2004 tot 2009. Te horen op drie albums en aangenomen na een open auditie. In die band was hij belangrijk, schreef mee aan nummers en hielp het geluid te ontwikkelen. In 2009 hield hij het voor gezien door muzikale meningsverschillen en andere ideeën over de toekomst. Sindsdien bij I Am Arrows, gastdrummer bij We Are Scientists en platen met Editors-voorman Tom Smith en solo met zijn officiële derde album. Burrows zocht voor ieder nummer het beste arrangement en daarom fijn album, gevarieerd, met mooie dromerige liedjes. Hij speelt naast drums, gitaar en toetsen en heeft een fijne zangstem, die iets doet denken aan Al Stewart. Veel genietbaars van een getalenteerde muzikant en componist. Ondertussen speelt hij op soundtracks, in bands als The Boy Least Likely To en is op solotournee. Hier is iemand waar we van gaan horen, op basis van dit uitstekende album helemaal terecht. (EMu)

LUISTER TRIP

HORSE COMPANY

Calypso

(Goomah/V2)

Rootsrock? Americana? Countrygeoriënteerde gitaarmuziek? Neen, driewerf neen. Dat waar de Zwolse band The Horse Company ooit bekend mee geworden is, blijkt anno 2012 niet meer de maatstaf te zijn voor hun muzikale erupties. De derde plaat Calypso is een zwierende, ronddraaiende, uitwaaiende rockplaat geworden met meeslepende passages die voornamelijk terug lijken te grijpen op de jaren zeventig. De helverlichte, vervaarlijke repeterende passages van deze nummers neigen nog wel naar alt.countrybands als Wilco, maar transformeren eveneens naar de wat rustige Foo Fighters-nummers, naar stemmige indierock, ja zelfs naar psychedelica en krautrock. Duidelijk verschil met 'vroeger', de liedjes van The Horse Company waren wellicht wat minder gelaagd, maar zijn anno 2012 hele fijne muziekpuzzels geworden. Anders gezegd: het duurt een paar draaibeurten voordat deze intelligente nummers zich in je brein hebben genesteld. De band presenteert Calypso op donderdag 22 november in de Amsterdamse zaal Paradiso. Wees erbij, geef deze kostbare muziekpereel een kans. (DD)

HARTOG

Happy Days

Sinds Hartog Eysman in 2008 zijn debuut album afleverde lijkt het wel alsof hij om de twee jaar een reminder in zijn agenda heeft gezet. Hartog levert namelijk nu voor de derde keer een prachtplaat af. Mooi en ingetogen vakmanschap. De verwijzingen naar Fink en Damian Rice zijn al vaak gevallen, maar wat vooral opvalt, is dat Hartog met de jaren een steeds meer eigen geluid ontwikkeld. Gezien zijn drukke toerschema weten al veel mensen hoe goed hij is. Rest een grote vraag die maar blijft gonzen in mijn hoofd: waarom bieden platenmaatschappijen deze singer-songwriter geen platencontract aan? (JvH)

MICK HUCKNALL

American Soul

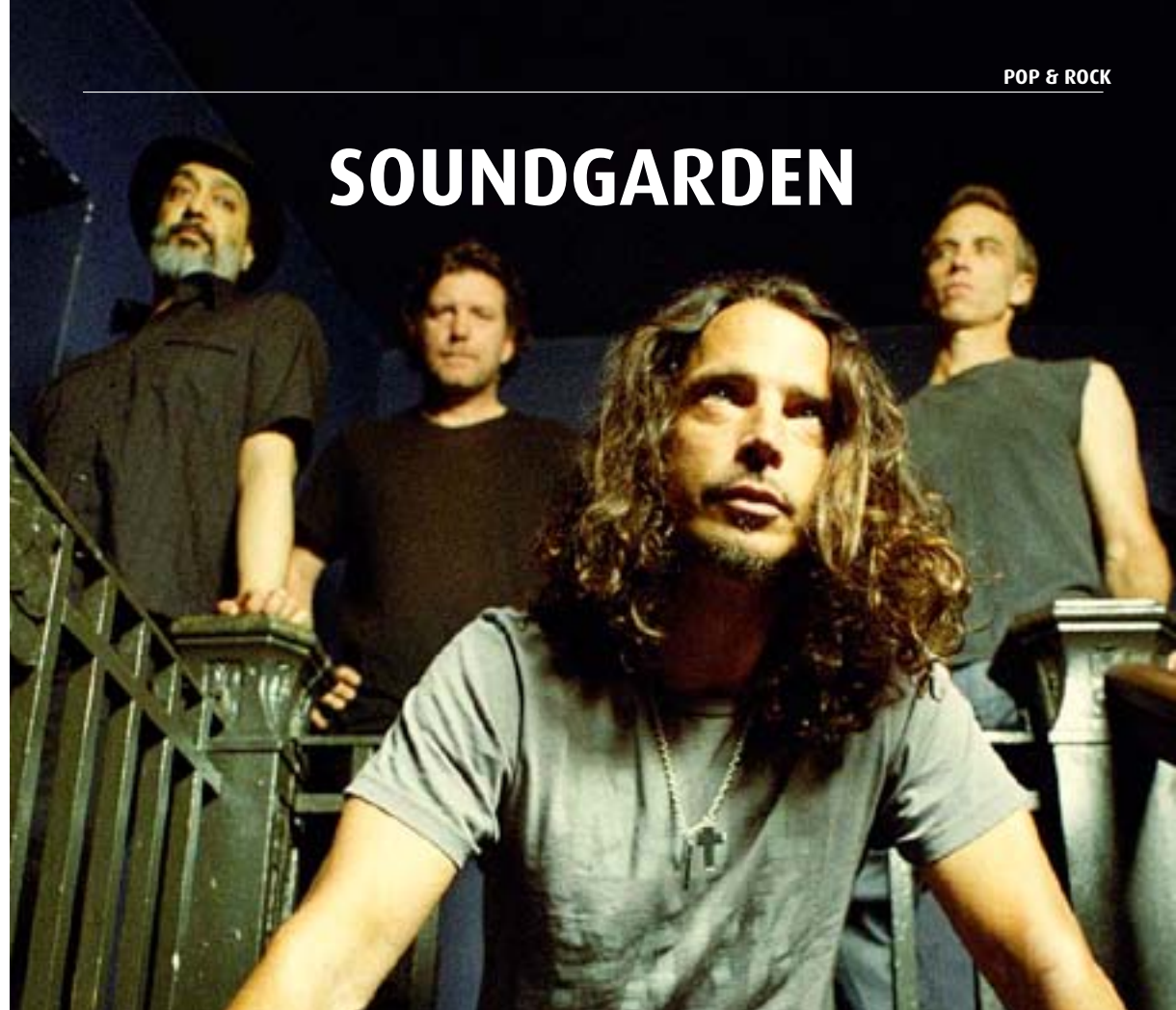
Hucknall is een muzikkenner bij uitstek en liet dit eerder merken door verrassende covers van onbekendere nummers te maken. Dit pakte zowel bij Simply Red als op zijn vorige soloalbum goed uit. Ook met American Soul bewijst de vakman en muzikkenner Hucknall zich. Een reeks soulnummers die niet stuk voor stuk bekend maar wel prima uitgekozen zijn. De nummers passen Hucknall als een goedgegoten jas, hebben qua arrangementen duidelijke Simply Red-trekjes en zijn vol soul ten gehore gebracht. En dat was precies de bedoeling. (SMvE)

CAROLINE KEATING

Silver Heart

Ze speelt piano als een jonge Tori Amos, zingt alsof ze is afgestudeerd aan de nu-folkschool, en verzamelde muzikanten om zich heen die we kennen van onder meer Stars, Patrick Watson en Islands. Caroline Keating, uit Montreal, presenteert zich op dit debuutalbum als een zelfbewuste en getalenteerde singer-songwriter die fraaie liedjes schrijft, waarin ze intieme momenten moeiteloos afwisselt met theatrale. In eigen land werd ze al vergeleken met Regina Spektor en Feist en daar wil ik zelf de naam Julia Stone aan toevoegen. Een opvallende artieste om in de gaten te houden! (MvR)

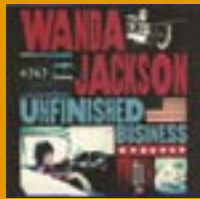
SOUNDGARDEN

King Animal

(Universal)

'I only ever really wanted a break, I've been away for too long / No I never really wanted to stay, I've been away for too long.' Met deze woorden opent Chris Cornell het album King Animal, het eerste nieuwe studioalbum in vijftien jaar tijd van de legendarische rockband Soundgarden. Soundgarden stond samen met Pearl Jam, Alice In Chains en Nirvana aan de wieg van de grunge scene in Seattle. De band brak door met hun album Superunknown, met daarop de hits Spoonman en Black Hole Sun. Net bij als andere bands uit die tijd bracht ook bij Soundgarden het succes en de vele verplichtingen de nodige spanningen binnen de band, en in 1997 ging de band uit elkaar. De bandleden gingen allen individueel verder, hielden contact en maakten nog regelmatig onderling muziek met elkaar. Begin januari 2010 maakte de band het officieel: ze gingen weer bij elkaar komen. Later dat jaar waren de eerste optredens een feit en werd er voorzichtig gesproken over een nieuw album. Dat album is nu hier en heet King Animal. Met King Animal brengt de band hun bekende sound weer terug, geproduceerd door Adam Kasper (Foo Fighters, Nirvana, Pearl Jam) en gemixt door Joe Barresi (Queens Of The Stone Age, Weezer). (Red)

WANDA JACKSON**Unfinished Business**

(Sugar/Bertus)

The Queen Of Rockabilly liet vorig jaar aan de hand van Jack White loud en duidelijk weten dat zij voorlopig nog niet van plan is om haar troon aan wie dan ook door te geven. En ondanks haar 75e verjaardag dit jaar stoomt ze meteen door met een volgend album. Dit keer met behulp van een ander jong talent, Justin Townes Earle. Diens benadering kent meer raakvlakken met Jackson's country/rockabillyroots dan White's modernere aanpak, maar dat pakt zeker niet minder mooi uit. Freddie King's Tore Down krijgt een vlammeende uitvoering, terwijl Two Hands van Earle's naamgever Townes Van Zandt een prachtige countrygospel blijkt te herbergen. Verrassende afsluiter is California Stars van Billy Bragg & Wilco's Woody Guthrie project Mermaid Avenue, waarop Wanda Jackson tegen de achtergrond van steelgitaar en jaren vijftig country koortje haar leeftijd niet verbergt, en tegelijkertijd vol strijd en passie de toekomst tegemoet gaat. (Jvr)

MADNESS**Oui Oui, Si Si, Ja Ja**

(Cooking Vinyl/V2)

Het is een drukke zomer geweest voor de rude boys uit Engeland. Zo speelden ze op het dak van Buckingham Palace ter ere van het zestigjarige jubileum van de Queen en tijdens de afsluitceremonie van de Olympische Spelen in Londen. En dan ook nog een nieuw album met elf gloednieuwe songs. Van een band die inmiddels 33 jaar bestaat kun je niet zoveel nieuws verwachten en dat krijg je dan ook niet op het wat vreemd getitelde Qui Qui, Si Si, Ja Ja, Da Da. Nagenoeg alle tracks doen denken aan eerdere nummers maar dan met een beetje minder energie gespeeld. Dat komt wellicht omdat de boys ook op leeftijd beginnen te geraken en dat springerige moeilijk kunnen volhouden als je in de vijftig bent. Ook knallers als Baggy Trousers en My House zul je niet vinden op dit album. Daarmee is niet gezegd dat het een slecht album is, alleen dat het een paar draai beurten duurt voordat de songs hun werking krijgen en je hoort dat Madness nog steeds wel degelijk de moeite waard is. (AdW)

MELODY'S ECHO CHAMBER**Melody's Echo Chamber**

(Weird World/V2)

De Franse Melody Prochet is multi-instrumentalist en componist. Ze volgde een klassieke opleiding en heeft een sensuele stem, niet zozeer zuchtmeisje als wel meeslepende zangeres. Ze was op tournee met een band in Frankrijk, toen ze Kevin Parker van Tame Impala ontmoette. Er ontstond een vriendschap en Prochet reisde naar Perth om in zijn studio op te nemen. Terwijl hij weg was ontstonden aparte dingen, omdat Prochet de studio niet begreep. Sommige geluiden waren zo uniek, dat ze zo gelaten zijn. Dit gelaagde album is tegelijk psychedelisch en ongrijpbaar en ze hebben een mooi debuutalbum gemaakt, dat liefhebbers zal aanspreken. (EMu)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

MAYA'S MOVING CASTLE**Maya's Moving Castle**

Maya's Moving Castle is het project van Belgische Anne-Sofie Claeys. In 2010 was ze finalist van Humo's Rock Rally, maar het duurde twee jaar voor haar debuut. Ze woonde op een boerderij en droomde liedjes. Geholpen door producers Bracke en de Meyer, van Raveyards, en met muzikanten de Gussem, VanMarsenille en Segers schiep ze een sprookjeswereld, even zoet als dreigend. Ergens tussen Portishead en Hooverphonic. Wonderlijk album van een Belgische belofte. (EMu)

NEUROSIS**Honor Found In Decay**

Na vijf jaar stilte kunnen we ons eindelijk verblijden met een nieuwe vulkaanuitbarsting van Neurosis. Deze experimentele band is uitgegroeid tot een vaste en vooral invloedrijke waarde binnen het genre met hun uitgesproken dynamische, hallucinerende en intense metalvariant. Met dit negende album excelleert de groep wederom in epische structuren, massieve riffs,

yptoniserende gitaarlijnen, sfeervolle intermezzo's en krachtige zang. Een combinatie die een donker en onheilspellend landschap creëert waar slechts sporadisch een straaltje licht doorheen straalt. Zoals gewoonlijk trekt de groep per nummer met gemak tien minuten uit om hun verhaal te doen. En de verhalen die Neurosis met Honor Found In Decay vertelt, houden je als luisteraar tot de laatste seconde in hun greep. (DK)

PLACEBO**B3**

Na een afwezigheid van drie jaar keren de mannen van Placebo terug met een vijf nummers tellende ep. Niet echt vernieuwend na het album Battle For The Sun, maar wel weer wat anders. Muzikaal gezien klinkt de band rond Brian Molko meer als een powerrockband. Dit moet dan ook wel ten koste gaan van de bekende new wave sound die wij van ze gewend zijn. Gesoigneerd en energiek laat Placebo weer van zich spreken, maar het duurt allemaal net wat te kort! (MKok)

Interview met Jake Bugg

Door: Ruben Eg

De East Midlands (Bob) Dylan noemt het Britse tijdschrift NME hem. Zijn moeder noemt hem Jake Edwin Kennedy. Wij kennen hem inmiddels als Jake Bugg, uit Nottingham en nog geen twintig jaar oud. Met zijn titelloze debuutalbum veroverde hij in ongekend snel tempo de harten van zowel de vergevorderde als de gemiddelde muzikkenner. Zelf weet hij niet wat hem overkomt. 'Ik bereid mij voor om volgende week voor een tournee naar de Verenigde Staten te gaan. Ik ben nog nooit in Amerika geweest,' vertelt hij als Plato Mania half oktober met hem belt. 'Mijn band kan ik niet meenemen. Dus ik werk nu aan een nieuwe set, om alleen met mijn gitaar te spelen.'

Is het lastig om er met al die aandacht alleen op uit te trekken?

'Ach. Ik speelde normaal ook altijd alleen. De band heb ik nu een jaar. Sommige songs kan ik zonder band niet spelen, omdat het dan dezelfde impact niet heeft. Seen It All, Taste It of Ballad Of Mr Jones klinken dan lang zo geweldig niet. Anderzijds vind ik alleen spelen ook erg leuk. Dus het zal wel los lopen.'

En dan sta je deze week ook nog eens op één in de Britse albumlijst?

'In de midweeklijst, ja. Of ik zondag ook nog op één sta durf ik niet te zeggen. Tja, het is allemaal een beetje waanzinnig. Er zijn gelukkig nog genoeg mensen die deze muziek nog waarderen. Ik had nooit gedacht ooit op één in de albumlijst te komen. Als ik er zondag niet meer sta, dan ben ik nog altijd heel blij.'

Heb je overigens altijd alleen gespeeld?

'Nee. Toen ik jong was heb ik in een paar bandjes gezeten. Van allerlei soorten. Ik wilde spelen wat ik leuk vond. Toen veertien was bedacht ik dat ik dit genre graag wilde. Niet dat ik er heel erg over heb nagedacht, maar het ging gewoon deze richting op. Mijn oom leerde mij gitaar spelen toen ik twaalf was, de basisakkoorden. Zo ben ik verder gegaan. Op mijn veertiende ben ik echt serieus liedjes beginnen schrijven. Ik las over mijn favoriete muzikanten en probeerde mee te spelen. Zij schreven hun eigen nummers, dus deed ik dat ook.'

Wat waren je inspiratiebronnen, dan?

'Jimi Hendrix was mijn grote voorbeeld om gitaar te spelen. Dat zal hij wel voor iedereen zijn. Hendrix was fantastisch. Maar ook Robert Johnson en Donovan hebben mij erg geïnspireerd. Wel vooral erg Amerikaans, ja. Blues vooral.'

Opvallend, dat een groot platenlabel je in het vizier kreeg?

'Er was niet echt iets gaande, toen Mercury mij een jaar geleden tekende. Ik had slechts een paar liedjes. Zij namen het risico en gaven me de kans het te proberen. Doe gewoon je ding, zeiden ze. Dat voelde goed. Ik heb vervolgens veel met voormalig Snow Patrol-gitarist Ian Archer gewerkt. Met hem heb ik veel demo's opgenomen, zoals die van Lightning Bolt en Taste It. Het was heel fijn werken.'

Wat is het oudste nummer dat het album haalde?

Someplace is het oudste nummer. Ik was vijftien toen ik het schreef. De meeste nummers op het album heb ik het afgelopen jaar gemaakt. Maar sommige liedjes schreef ik toen vijftien of zestien was. Het is een beetje een combinatie van nieuw en oud.'

Je schaamt je nooit voor liedjes die je als vijftienjarige schreef?

'Hmmm. Voor sommige misschien wel. Ik denk dat sommige liedjes wel wat simpel waren. Maar aan de andere kant: die maken soms ook de meeste indruk. Simpel is doorgaans heel erg moeilijk. Ik schrijf wanneer ik kan. Dat vind ik ook het leukste onderdeel van dit werk. Als ik nu terugkijk, dan vind ik dat mijn teksten vooral zijn verbeterd. Ik had ook veel meer dan veertien nummers voor dit album. Drie songs die het album niet haalden staan op een ep, maar er liggen er nog meer op de plank. Ik heb één nummer op mijn website gezet, die je gratis kunt downloaden. Alles draait om oefenen, hè. Alleen zo kun je jezelf verbeteren. Ik voel nu ook dat mijn stem veel sterker is.'

Jouw liedjes zijn steeds korte verhalen?

'Klopt. Ik laat mij door van alles inspireren. Door iets wat ik heb ervaren, iets wat ik heb gezien. Maar als schrijver houd ik er ook van verhalen gewoon te verzinnen. Soms is het ook een combinatie van fictie en werkelijkheid. Ballad Of Mr Jones is daar het beste voorbeeld van.'

De sfeer van Trouble Town doet enigszins denken aan Smalltown van Lou Reed en John Cale. Gaat het over Nottingham?

'Ik ken dat nummer eigenlijk niet. Trouble Town gaat wel beetje over waar ik vandaan kom. Maar ook over steden en dorpen die er erg op lijken. Over de goede en slechte dingen van de plek waar je woont.'

Je komt op het podium erg zelfverzekerd over. Leer je dat als je veel alleen speelt?

'Absoluut. Ik ben zo'n figuur die veel thuis in zijn slaapkamer speelde, maar 's avonds ook overal probeerde een optreden te versieren. Dat was aanvankelijk soms wel lastig. In veel cafés en zalen moest je achttien jaar zijn om alleen al binnen te komen. Maar langzaam kon ik steeds vaker ergens optreden. Tea In The Park, eerder dit jaar, voelde als een échte stap in mijn carrière. Er stonden daar vijfduizend mensen voor je neus jouw nummers mee te zingen. Dat is echt een geweldig gevoel.'

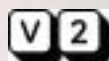
GRAND CRU

GERT VLOK NEL

Onherroepelijk

(V2)

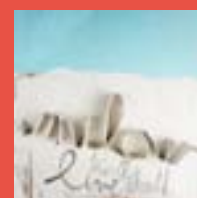
In 2006 maakte Nederland kennis met de Zuid Afrikaanse singer-songwriter en dichter Gert Vlok Nel door de prachtige documentaire Beautiful In Beaufort Wes. Hierin stond het dagelijkse leven in Beaufort, een slaperig klein dorpje ver weg van Johannesburg en Kaapstad, centraal met een hoofdrol voor de muziek van Gert Vlok Nel. Net als in zijn thuisland weet de troubadour in korte tijd een cultstatus op te bouwen met de cd met eigen liedjes. Tijdens zijn internationale tournee laat hij ook live diepe indruk achter met zijn volstrekt unieke stemgeluid in combinatie met zijn muzikale en literaire talent. De onlangs overleden Nederlandse dichter des vaderlands Gerrit Komrij publiceerde maar liefst acht gedichten van hem in zijn bloemlezing van de Zuid-Afrikaanse poëzie. Nu, veertien jaar nadat zijn debuut in zijn thuisland verscheen, is hij terug met zijn nieuwe album Onherroepelijk. Op de plaat, geproduceerd door zijn bassist en goede vriend Schalk Joubert, staan

tien betoverend mooie songs. De loomheid in zijn muziek is gebleven, maar de sound is dit keer wel wat meer uitgesponnen. Muzikale ondersteuning krijgt hij van Vernon Swart (drums), Albert Frost (gitaar), Laurinda Hofmeyr (piano en zang) en Nicole Holm (zang). Eind november komt Gert opnieuw naar Nederland en België. Mis dat niet. (ED)

BESTEL NU IN EEN VAN ONZE WEBWINKELS

POP & ROCK

MILOW

From North To South

(Universal)

GARE DU NORD

Lifesexy

Je hoeft alleen maar naar de tweede track op deze live-cd te luisteren

en dan weet je precies waar deze hele plaat, en in feite de hele live-experience om gaat: I Want Love. En wat is er mooier om verleid te worden door de zwoele stem van zangeres Dorona Alberti en de funky ritmes van de mannen achter Gare Du Nord, (Ferdinand Lancee en Barend Fransen). Opgenomen tijdens de clubtour van dit jaar krijgen we dertien sprankelende nu-jazz songs voorgeschoteld die duidelijk hoorbaar het publiek in opperste staat van opwinding krijgen. Voeg daarbij het duet dat Alberti zingt met de late great legende Marvin Gaye in You're My Medicine (ook de eerste single van deze plaat) en het feest is compleet. (AdW)

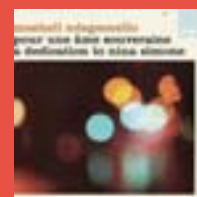
GARY MOORE

Blues For Jimi

(Eagle/PIAS)

Blues For Jimi is een eenmalig muzikaal eerbetoon van Gary Moore aan Jimi Hendrix. Het unieke optreden vond plaats in The London Hippodrome op 25 oktober 2007 ter ere van de release van de dvd Live At Monterey uit

1967 van The Jimi Hendrix Experience. Er heerste magie die avond want ook Billy Cox en Mitch Mitchell (twee overleden van The Jimi Hendrix Experience) speelden als gastmuzikanten de geniale deuntjes mee. Hendrix en Moore hebben veel verschillen in timbre, timing en soul, maar beiden waren geniale en grensverleggende gitaristen. Het weergaloze gitaarspel van Moore staat centraal, is bloedheet en immer waarheidsgetrouw in nummers als Foxy Lady, Red House, Stone Free en Voodoo Chile. Moore's kraaiende kopstem nemen we daarbij dan maar voor lief. Ongewild is Blues For Jimi niet alleen een in memoriam voor Jimi Hendrix, maar ook voor Gary Moore zelf. Hij overleed in januari 2011. Dat maakt Blues For Jimi een essentiële muzikale geschiedenisles. (MV)

MESHELL NDEGEOCELLO

Pour Une Ame Souveraine

(Naive/PIAS)

Meshell heeft in haar diverse muzikale carrière altijd haar eigen weg gekozen en dat heeft haar geen windeieren gelegd. Of ze nu op bar basgitaar speelt, rapt of zingt; ze doet het altijd op haar manier en dan vaak ook nog met een schurend randje. Onder collega's is ze door haar uniciteit erg gewaardeerd. Zo heeft ze o.a. samengewerkt met The Rolling Stones, Madonna, Alanis Morissette en Basement Jaxx. Haar tiende solo-album is een ode aan Nina Simone een groot artiest die al pionierend een grote muzikale en politieke invloed wist te verwerven. Zo stond zij aan de wieg voor gelijke rechten van mannen en vrouwen. Met dit type sterke vrouw voelt Meshell zichzelf ook sterk verwant en in 14 tracks geeft zij haar eigen muzikale interpretatie van deze tracks die beroemd zijn geworden door Billie Holiday. Hierbij wordt ze bijgestaan door o.a. Cody ChesnuTT (!), Sinéad O'Connor en Lizz Wright. Met uitzondering van een opzwepend House Of The Rising Sun resulteert dit veelal in dromerige en zachte spreekzang. Perfect passend dus bij dit jaargetijde! (GH)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

SWELTER**Mountains For Everyone***(Latency/Tone)*

Swelter levert met Mountains For Everyone album nummer twee af. Het bevat uitstekende indiepop en ademt een sfeer die mooi past bij de donkere laatste maanden van het jaar. Die sfeer wordt bepaald door de arrangementen van Guido Aalbers (Bertolf, Lorrainville) en door de productie van frontman Bart Drost. De hypnotiserende gitaarloopjes, de toetsen: ze staan duidelijk in dienst van de kleur die zij de plaat mee willen geven. Daarnaast schrijft Drost alle nummers en neemt hij de vocalen voor zijn rekening. Hij beschikt over een mooi, warm stemgeluid, maar lijkt hier en daar wel een beetje op safe te spelen. Met iets meer vocale acrobatiek zou Mountains For Everyone soms iets minder vlak klinken. In nummers als Form Now On (single), To No Avail en The Comfort Of Delay laat Swelter zich van zijn beste kant zien. Mountains For Everyone is een keurig verzorgde popplaat voor een breed publiek. (JvdD)

TENEMENT KIDS**Tenement Kids***(Suburban)*

Voor dampende, groovende rock 'n' roll à la Gaslight Anthem, Hold Steady of Howlin' Rain hoeven we niet meer naar de States, nu de Utrechtse van de Tenement Kids hun fantastische tweede afleveren.

Het gelijknamige album is een ferme stap voorwaarts ten opzichte van het debuut. Blues, soul en heartland rock zijn nu de ideale toevoegingen aan de aanvankelijke punkrock van de jongens. Daarbij heeft Gijs Wilbrink een heerlijke raspande scheur, zijn de soulvolle koortjes een vondst en is de toevoeging van het zuigende, zompige elektrische orgel een absolute meerwaarde voor de band. Tel daarbij op een geweldige seventies-sound, sterke, afwisselende songs – southern rock (The Ballad Of Frederick W.) tegenover aanstekelijk Springsteen-opportunisme (Bad Desire, We're Gonna Win This Time Around) – en je hebt een dijk van een rockalbum. (WR)

TRAGICALLY HIP**Now For Plan A***(Zoe/Bertus)*

Het blijft een prachtig verhaal: vijf jeugdvrienden uit Kingston, Ontario, die al bijna dertig jaar een band zijn en in al die tijd niet hebben afgeweken van waar ze voor staan. Stevige rock, gedragen door de strakke ritmesectie van Gord Sinclair en Johnny

Fay en de ineengevlochten gitaarlijnen van Robbie Baker en Paul Langlois. Smaakmaker is zanger Gordon Downie, die verontrustende, associatieve teksten brengt met een zeldzame gedrevenheid. Ook op hun dertiende plaat gromt, jammert en huult Downie alsof de duivel achter hem aan zit. Het geeft The Hip vooral urgentie op de gejaagde rockers op deze plaat: opener At Transformation, The Lookahead, Streets Ahead, The Modern Spirit en Take Forever. Hierdoor kan Now For Plan A (toepasselijke titel ja) zich meten met hun beste platen, zoals Road Apples, Fully Completely en Day For Night. Alsof je een oude vriend terugziet, en hij is geen haar veranderd. (LV)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

RIGBY**Fire & Ice, Sugar @Spice**

Het roer is om op de derde cd van Rigby. De Nederlandse band, bekend van muziekjes bij Grolsch en Nutella, is teruggebracht tot een kerntrio. Verder vervult de gitaar in de huidige muziek van Rigby slechts een figurantenrol, mede door de opzichte flirt die zanger Christon Kloosterboer, die alle liedjes schrijft, met dance maakt. Eigenlijk is toetsenist Merijn Eugelink, die niet bij de vaste drie Rigby'ers hoort, op Fire @ Ice, Sugar & Spice de tweede man van de band. Het nieuwe jasje past Rigby uitstekend. Luister maar naar het spetterende New York City Lights. Het is een prestatie van formaat om de reorganisatie die Rigby doormaakt direct vergezeld te laten gaan met twaalf zeer aanstekelijke songs, alle met hitpotentie, op een rij. Kloosterboer is een erg goede zanger, de plaat is puik geproduceerd en zelfs de teksten, waaraan in dit genre dikwijls niet de meeste tijd wordt besteed, zijn intelligent en komisch. Het mooiste nummer van de plaat is echter het meest serieuze: de werkelijk schitterende ballad If Bush Was Born in Bagdad. (WK)

STONE SOUR**House Of Gold & Bones Part 1***(Roadrunner)*

Tot voor kort was Stone Sour altijd nog het bandje van die zanger en gitarist van Slipknot. Inmiddels heeft Stone Sour zich echter ruimschoots bewezen en laat de band ook op dit nieuwe album zien volledig op zichzelf te kunnen staan. Getuige ook de nominatie voor een Grammy die ze op zak hebben. House Of Gold & Bones Part 1 is een zeer toegankelijk album geworden, met wel een donkere vibe. Moddervette riffs, met de nodige nu-metal invloeden, maar Stone Sour klinkt volwassener dan ooit. Een stuk melodieuzer ook, waarbij de muziek soms zelfs aan groepen als Alice In Chains doet denken. Het album beukt stevig door, maar weet ook voor rust te zorgen met meer ingetogen nummers, zoals The Travellers pt. 1. Alle nummers vormen samen een verhaal, dat met de tracks van Part 2 compleet is. Dat deel ligt overigens volgend jaar al in de winkels. Misschien wordt het ooit nog andersom, dat Slipknot het bandje is van die zanger en gitarist van Stone Sour. (JVo)

LUISTER TRIP

WILL JOHNSON**Scorpion***(Undertow/Bertus)*

Vultures Await was in 2004 een magnifieke (solo)debuutalbum. Hoewel Scorpion nu in 2012 de opvolger daarvan is, betekent dat niet dat Will Johnson stilgezeten heeft. Will Johnson, uit Denton, Texas, is zowel de voorman van Centromatic als van South San Gabriel en maakt deel uit van 'supergroep' Monsters Of Folk en van Woody Guthrie-interpreten New Multitudes. Op Scorpion horen we de oude vertrouwde Johnson: een sombere, droevige singer-songwriter. Maar net als Vultures Await en die drie geweldige South San Gabriel-albums is Scorpion veel meer dan een Texaanse singer-songwriterplaat, omdat de liedjes zijn ondergedompeld in prachtig onderkoelde arrangementen waarin viool, piano, orgel, zingende zaag, ijle synths en schitterende harmoniezang figureren. Traag en meeslepend trekken de tien liedjes voorbij, waarbij de betoverende treurigheid breed wordt uitgemeten. Will Johnson is een genre op zichzelf; Scorpion weer een prachtig somber staaltje van Amerikaanse gothiek. (WR)

TWEAK BIRD **Undercover Crops**

(The Orchard/Tone)

Tweak Bird is de band van de broers Caleb en Ashron Bird. Undercover Crops is eigenlijk een ep met slechts zeven nummers - en ligt dan ook zeer goedkoop in de bakken - duurt ruim een kwartier, doch alle zeven zijn raak. De stonerrock die dit duo produceert wordt gekoppeld aan wat geniale gekkigheid (zoals vroeger bij een band als Ween gebeurde) en dat maakt Tweak Bird net even anders dan al die anderen. De kracht van de band ligt in het zo compact mogelijk brengen van de essentie van de song - slechts één nummer duurt zes seconden langer dan drie minuten! - nergens vergalopperen ze zich tot langdradige solo's of overbodige tierlantijnen. Sterk en krachtig is het devies en dat is zeer goed gelukt! (BD)

THE VAN JETS

Halo

(PIAS)

The Van Jets komen uit Oostende in België. In 2004 wonnen ze Humo's Rock Rally, daarna verscheen eerst een ep, toen twee albums met een mix van pop, glamrock en garage en nu is er hun derde album. Volwassen, apart en fris geproduceerd door Jeroen de Pessemier van The Subs. Er zijn meer synthesizers, want ze konden weer dezelfde plaat maken, maar dat wilden ze niet. Ze hebben gekozen voor een elektronisch geluid, er zijn nog steeds gitaren, maar de plaat klinkt apart, een beetje wollig. Aantrekkelijk album, tussen Marc Bolan, Bowie en Cars, en heel Europees. Zanger Johannes Verschaeve, één van de twee Verschaeve broers in de band, klinkt internationaal zonder zeurderig te worden, deze band heeft genoeg in huis om groot te worden. Kijk maar naar de aparte videoclip bij de nummers. Ook al op Werchter en Pukkelpop gestaan. Het zoveelste bewijs van het talent bij onze zuiderburen. (EMu)

VARIOUS

Traditionals 2 In A Cabin With

(V2)

Het artistieke succes van het eerste deel van The Traditionals noopte Onder Invloed-initiatiefnemer Matthijs van der Ven in samenwerking met In A Cabin With om opnieuw af te reizen naar de ijsbaankantine van Hagestein om aldaar in de americana van de traditionals te duiken, de songs die middels de overlevering via Woody Guthrie, Bob Dylan en gelijkgestemden nog steeds springlevend zijn. De deelnemende artiesten zijn dit keer van een zeer divers pluimage, want zo vaak horen we mensen als Peter te Bos, George Baker, Carol Van Dijk en Torre Florim niet op één album. Te Bos herinnert nog het meest aan Johnny Cash in zijn donkere versie van Danny Boy, terwijl Baker de vroege Sun-periode van Elvis bezoekt in zijn meesterlijke Frankie And Johnny. Ook graag aandacht voor zanger/gitarist Theo Sieben, die vorig jaar al op Until Grass zijn voorliefde voor het genre liet horen. All thrillers and no fillers op dit album, dat qua kwaliteit deel 1 moeiteloos evenaart en qua diversiteit even moeiteloos overtreft. (Jvr)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

AMY WINEHOUSE

At The BBC

(Island/Universal)

Als een artiest op de toppen van haar kunnen komt te overlijden, ligt commerciële exploitatie op de loer. Bevond Amy Winehouse's Lioness: Hidden Treasures zich nog net aan de goede kant van de grens, met At The BBC hoeven we ons daar helemaal geen zorgen om te maken. In de korte tijd die ze muzikaal actief was, was ze regelmatig te gast bij de BBC, en deze box, met drie dvd's en een cd, biedt een zeer integer overzicht uit de jaren 2004-2009. Niemand minder dan Jools Holland compileerde de openings-dvd, met uiteraard fraaie momenten uit zijn eigen Later... show, waaronder een stomend I Heard It Through The Grapevine met Paul Weller. Schijf twee is de audio-cd, met vooral veel materiaal van haar debuut album Frank op het In The Park Festival van 2004. De derde schijf bevat de videoregistratie van de BBC One sessie Live At Porchester Hall, waaruit in ieder geval blijkt dat Winehouse, wanneer in goede conditie, ook live een zeer groot talent was, niet in de laatste plaats door haar superstrakke soulband. De laatste dvd is gevuld met de korte, maar indrukwekkende film The Day She Came To Dingle, van het onvolprezen programma Arena, waarin Winehouse voor een zeer klein publiek een intiem optreden geeft in een kerk, op het hoogtepunt van haar roem in 2006. Hierbij ook een uitgebreid interview. Amy Winehouse was een baanbrekende artieste die haar liefde voor soul en r&b perfect om wist te zetten in een eigentijds en toegankelijk geluid, en uit deze box blijkt maar weer eens dat ze niet alleen de eerste, maar ook de beste was. (Jvr)

LUISTER TRIP

THE LUMINEERS

The Lumineers

(Universal)

Wesley Schultz zei vroeger altijd: 'Als je maar veel oefent, dan komt succes vanzelf.' Als negenjarig jochie riep hij dat zelfs al wanneer hij weer eens aan het schilderen was. Anno 2012 is de Amerikaan bijna dertig, maar heeft hij nog steeds dezelfde drijfveer. Zijn schilderskwast is inmiddels echter ingeruild voor een gitaar en een sublieme songwriterspen. En met hulp van Jeremiah Fraites en Neyla Pekarek dreigt dat succes nu ineens toch wel heel groot te worden. Het debuut van deze folkformatie The Lumineers beschikt over de openheid van Mumford & Sons en blijkt qua vocalen vaak overeenkomsten te hebben met Paolo Nutini. Wesley en Jeremiah gingen in 2002 samen muziek maken om troost te vinden. Beiden werden geconfronteerd met een onverwachts sterfgeval. De beste vriend van Wesley, tevens de broer van Jeremia, Joshua Fraites, stierf op negentienjarige leeftijd aan een overdosis. Naar de mooie persoonlijke teksten luisterend, heeft deze verschrikkelijke gebeurtenis hen gevormd en wellicht zelfs rechtstreeks naar het terechte succes gezonden... (DD)

BRIAN SETZER

Rockabilly Riot: Live From The Planet

De uitingsvormen van de voormalige voorman van The Stray Cats beginnen wat door elkaar te lopen met zijn Orchestra, dan weer solo, laat staan de samenstellingen van de bandleiden. Zo was Rockabilly Riot deel 1 Setzer's soloplaat om Sun Records te eren en nu een live-plaat die her en der is opgenomen. Ja landgenoten, Amsterdam is daar ook bij; daar speelden BSRR! de rockabilly klassieker Red Hot, het op een na laatste nummer op deze overigens knallende feelgood-cd met puike dwarsdoorsnede van all things Setzer. Saillant detail: bij dit zestal, dat bij tijd en wijle meer decibellen produceert dan het hele Brian Setzer Orchestra drummen twee drummers. Eén van hen is Slim Jim Phantom, de originele Stray Cat. (A)

TRACEY THORN

Tinsel And Lights

Het is pas oktober, maar toch duiken de eerste kerstplaten van het jaar al weer op. Dat zijn over het algemeen platen waar je maar het beste met een grote boog omheen kunt lopen, maar die van voormalig Everything But The Girl zangeres Tracey Thorn is de uitzondering op de regel. Tinsel And Lights is een stuk interessanter dan de gemiddelde kerstplaat vanwege de geweldige stem van Tracey Thorn, maar ook het repertoire op de plaat strijkt niet tegen de haren van de muziekliefhebber in. Tinsel And Lights bevat gelukkig nauwelijks echte kerstliedjes, maar voornamelijk mooie stemmige popliedjes die perfect kleuren bij een wit winterlandschap en stuk voor stuk worden gedragen door het warme stemgeluid van Tracey Thorn. Waarschijnlijk de beste kerstplaat die dit jaar gaat verschijnen. (EZ)

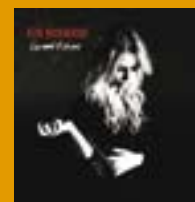
TWANG

10.2

Schaamteloos Brits deze jongens uit Birmingham, zowel in hun teksten als muziek. 10:20 is alweer de derde uitgave en je kunt merken dat ze deze keer de tijd hebben genomen om de nummers op te nemen. Vergeleken met debuut Love It When I Feel Like This, dat voornamelijk baggy deuntjes bevatte, zijn de songs op 10:20 meer ontwikkeld. Met een dikke knipoog naar Factory-label via de cover Tomorrow van Durutti Column. (Repo)

BESTEL NU IN EEN VAN ONZE WEBWINKELS

POP & ROCK

GIN WIGMORE

Gravel & Wine

(Island/Universal)

Gin Wigmore is een jonge singer-songwriter uit Nieuw-Zeeland, die een paar jaar geleden al een veelbelovend debuut afleverde. Dit debuut (Holy Smoke uit 2009) leverde haar de vergelijking op met zangeressen als Duffy, Adele en Amy Winehouse. Opvolger Gravel & Wine is nog veel beter dan het al zo goede debuut. Gin Wigmore maakt pop met een flinke dosis soul, die ze vertolkt met een voor haar leeftijd opvallend rauwe en doorleefde strot. De songs op de plaat zijn stuk voor stuk aanstekelijk, maar zijn met heel veel smaak en gevoel gemaakt. Waar haar concurrenten over het algemeen de hitgevoelige popmuziek met een vleugje soul opzoeken, klinkt de muziek van Gin Wigmore soulvoller en authentieker. Wigmore heeft enige tijd rondgereisd door het broeierige zuiden van de Verenigde Staten en laat op Gravel & Wine horen dat ze goed heeft geluisterd naar de muzikale tradities van deze streek. Met een plaat als Gravel & Wine kan Gin Wigmore eigenlijk alleen maar heel groot gaan worden. Ze doet dit met muziek die zowel in commercieel als in artistiek opzicht razend interessant is en dat is knap. (EZ)

NEIL YOUNG & CRAZY HORSE

Psychedellic Pill

(Reprise/Warner)

Ramada Hill is een epische rocksong met galmende gitaarnoten. Zestien minuten ruim... Maar van begin tot eind blijf je aandachtig luisteren. En kijken, want er is ook een filmpje bij geschoten met een ware sixties feel. Het zogeheten 'neilyouchannel' op YouTube heeft de surfer vanaf begin oktober meerdere malen getrakteerd op nieuw materiaal van de meester en zijn gekke paardenkrachten. Ook te vinden op YouTube? Twisted Road en Walk Like A Giant. Maar dat is nog lang niet alles. Het nieuwe wapenfeit van Neil Young & Crazy Horse heet Psychedellic Pill. Een heuse dubbel-cd met zo'n 85 minuten eerlijke, heerlijke rockmuziek. Een heel plezierige pil, kortom. Met veel jankende gitaren, bakken met botte noise en gierende feedback. Maar bovenal veel spontaniteit. Ook aardig om te vermelden? De band besteedt rijklijk aandacht aan de koortjes. Al deze muzikale feiten opgeteld, maken dat dit een idiosyncratische muzikale ervaring is. Relevant eveneens? Jazeker! Op deze manier mogen Young en consorten nog wel een paar albums doorgaan. (DD)

ROBBIE WILLIAMS

Take The Crown

(Universal)

Inmiddels staat Robbie Williams (38) alweer ruim twintig jaar in de spotlights. Zijn laatste zoveel albums waren prima popplaten, maar bevatten geen nummers die konden tippen aan hits als Angels en Rock DJ. Tussen het vorige album en Take The Crown, Robbies negende studioalbum, is er wel veel gebeurd: getrouwd, vader geworden, een duistere ziekte onder controle gekregen en ook: de banden met Gary Barlow zijn weer aangetrokken. Bijvoorbeeld voor het gezamenlijk schrijven van de eerste single Candy, een huppelend popliedje met een vette knipoog over een over het paard getild meisje. Zo aanstekelijk en fris als Candy staan ze verder niet op Take The Crown. De rest van het album bestaat vooral uit eigentijdse electropop inclusief koortjes, dat het beste past in een enorm stadion. Uitschieters naast Candy zijn Hey Wow Yeah Yeah, wat niet zou misstaan in het repertoire van The Killers, en het ingetogen, donkere duet Losers. (CB)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

LUISTER TRIP

MILKBAR Monday Club

(PIAS)

Het Nederlandse Milkbar, vernoemd naar de legendarische bar uit de spraakmakende film *A Clockwork Orange*, is een band met een aanstekelijk en stoeierig geluid, door de vier leden omschreven als 'smakelijke indiepop; opzweepend en energiek'. Waarvan akte. Radiostation 3FM, nooit te beroerd om jonge bands middels optredens een kans te geven, gaf de Amsterdammers ruim een jaar geleden het stempel Serious Talent, waarna er – samen met producer Arno Krabman – hard werd gewerkt aan hun eerste langspeler, *Monday Club* genaamd. Opener *Accident*, veel gebruikt bij Eredivisie Live, kent de prikkeling waarmee *Go Back To The Zoo* grote zalen aan het springen krijgt. Aansluitend wordt er luchtig over respectievelijk skinny jeans en een matroos gezongen, waarna het lieflijke Julia (door zanger Chris Murphy voor zijn vriendinnetje geschreven) zonder moeite een hit van Counting Crows had kunnen zijn. En van Calendar Girls tot afsluiter *Not Today* blijven de teksten en onderwerpen niet al te ingewikkeld, doch overheerst vooral de gedrevenheid, ambitie en catchy sound. Sterk debuut! (JT)

FRANK TURNER

Last Minutes & Lost Evenings

Geen nieuw album van deze punk singer-songwriter, maar een compilatie bedoeld als introductie voor de Amerikaanse markt. Aangezien er ook in Nederland nog genoeg mensen zijn die deze innemende muzikale erfgenaam van Billy Bragg en Joe Strummer nog niet kennen, is *Last Minutes And Lost Evenings* ook voor ons land geen overbodige release. Wie al wel alles van Frank Turner in huis heeft, zal er ook aan moeten geloven, omdat zijn fantastische show in Wembley – inclusief toegift met Billy Bragg himself – is toegevoegd op dvd. Gezien het feit dat de muziek van Turner ook sterk verwant is aan die van rockers als Bruce Springsteen en The Gaslight Anthem lijkt een Amerikaanse doorbraak slechts een kwestie van tijd. (MvR)

VONDER & BLOOM

Shouldnt Say This

Bij de opnames van hun tweede album kregen Nina Ebbenhout en Caroline Ouwendijk, oftewel Vonder & Bloom, hulp van muzikanten die hun sporen verdienen als begeleider van bijvoorbeeld Miss Montreal, Van Velzen of Daniël Lohues. Desondanks staan ook op *Shouldn't Say This* gelukkig weer gewoon de piano van Nina, de gitaar van Caroline, en hun perfect bij elkaar passende stemmen centraal. Huub Reijnders zorgde voor een ingetogen productie zonder al te veel opsmuk. Resultaat: mooie Amerikaans aandoende rootspop met internationale allure. (MvR)

RICHARD WALTERS

Regret Less

Derde album van Britse singer-songwriter Richard Walters. Op het tweede, gemaakt met Richard Butler, toonde hij zich soulvol. Op dit nieuwe kiest hij voor het warme klankbeeld van zijn debuut en dat levert, met gevoelige stem, voldoende prachtige nummers op om te spreken van een fijn album. Walters nam op in Oxford, kreeg hulp van dichter Armitage en vriend Stevenson, de laatste vergezelt hem ook op tournee. Sfeervol, mooi album. (EMu)

Door Willem Schoonbeek

MANIA CANADIA: INDIEFUZZ CANADA

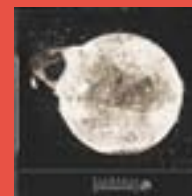
Kanshebbers Yamantaka // Sonic Titan, Grimes en Japandroids grepen naast de Canadese Polaris Music Prize die Feist won met haar album *Metals*. Mooi, maar voor ons is dat de muziek van gisteren. Vandaag hebben we weer vijf nieuwe luistertips van onbekendere Canadese bands, rechtstreeks vanuit Vancouver, Canada:

Rah Rah – The Poet's Dead (Hidden Pony)

The Poet's Dead is het derde album van dit zestal uit Regina dat diverse instrumenten afwisselt met mannelijke

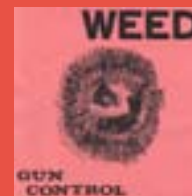
danwel vrouwelijke vocalen. Rah Rah maakt prairiegitaarpop voor in de auto of om gewoon lekker naar te luisteren. Sla deze nummers zeker niet over: *Art & A Wife*, *Prairie Girl* en *Saint*.

Jordan Klassen – Kindness (Zelf uitgebracht)

Jordan Klassen is een folk/rock/pop singer-songwriter uit Vancouver. Het ukelelegeluid en glockenspiels in *Go To Me*,

de akoestische gitaar in *I Am A Collector*, de violen in *Threads* en het handgeklap in *Call And Answer* maken *Kindness* een prettige luisterplaat die je kunt vinden op Klassen's Bandcamp-pagina.

Weed – Gun Control (Cruising USA, Green Burrito)

Weed maakt vage, gruisige garage rock waar je de invloeden van de 90's West Coast in terughooft. Zonder

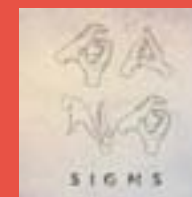
enig budget heeft het viermanschap uit Vancouver de ep *Gun Control* uitgebracht en je kunt het resultaat beluisteren op hun Bandcamp-pagina.

Mode Moderne – Strange Bruises (Light Organ Records)

Mode Moderne maakt new wave, geïnspireerd door de vele regendagen in Vancouver. Zanger en frontman Phillip Intile

geeft de zeven nummers op *Strange Bruises* een eigen geluid dat doet denken aan de hoogtijdagen van de Britse wave. *Nightly Youths*, *Private Library* en het up-tempo *Electrocute Me* zijn aanraders. *Strange Bruises* kun je beluisteren op de Bandcamp-pagina van Mode Moderne.

Gang Signs – Gang Signs (Zelf uitgebracht)

Gang Signs maakt dromerige elektronische dancemuziek. Van het trio uit Vancouver maakt ook Peter Ricq van Humans (zie

Mania Canada #291) deel uit. De acht nummers op *Gang Signs* zijn in een dag in elkaar gedraaid en te beluisteren op hun Bandcamp-pagina. Aanraders zijn de nummers *Counting On You* en *Prequel*.

Deze column is opgetekend door de Canadese afdeling van Indiebuzz die van Amsterdam naar Vancouver is verhuisd om hier verder te gaan met wat ze leuk vinden: muziek. Kijk ook op indiebuzz.com voor meer muzikale ontdekkingen. Fuzz On!

BOEKEN

HUNTER DAVIES

Lennon's Brieven

De enige echte officiële Beatles-biograaf Hunter Davies heeft een waar monnikenwerk gemaakt van zijn nieuwe boek Lennon's

Brieven. In nauwe samenwerking met Yoko Ono heeft hij zoveel mogelijk brieven, memo's, tekeningen, boodschappenlijstjes en zo voorts verzameld en ze in een lijvig boekwerk gezet. Davies kreeg niet alleen de medewerking van Ono, ook McCartney, Starr en Olivia Harrison werkten mee en er is een enorme hoeveelheid memorabilia verzameld bij fans, oud-medewerkers, vrienden en kennissen. We weten dat Lennon een enorme nalatenschap heeft aan tekst en tekeningen, maar wat Davies ons hier voorzet is voor iedere fan een ware schat. Davies weet in verhelderende teksten aan te geven waar het belang ligt van iedere brief en zet het in historisch perspectief. De Nederlandse editie is helaas minder mooi dan de Engelse - het lettertype is ultraklein en de afbeeldingen komen minder goed naar voren, dus wie geen taalprobleem heeft raden we aan de Engelse editie te nemen. Van het eerste briefje dat Lennon op tienjarige leeftijd aan zijn tante in Liverpool schreef tot en met de laatste handtekening enkele uren voor zijn dood is het een boek vol herinneringen die ten overvloede het schrijvers- en tekentalent van Lennon fraai verbeeld. (BD)

SYLVIE SIMMONS

I'm Your Man - Het Leven van Leonard Cohen

I'm Your Man is niet de eerste biografie van Leonard Cohen, maar Sylvie Simmons was wel de eerste die toegang kreeg tot het omvangrijke privé-archief van de Canadese zanger en schrijver. Bovendien sprak zij niet alleen uitvoerig met Cohen, maar ook (ex-)muzikanten, collega's, docenten, geliefden, monniken en rabbi's. Simmons staat ook uitvoerig stil bij de vijf jaren dat Cohen zich letterlijk terugtrok op een berg en hoe hij noodgedwongen weer aan het werk moest omdat zijn manager het merendeel van zijn vermogen had verduisterd. Zelfspot is Cohen gelukkig niet vreemd - zo verhaalt hij uitvoerig over het moment dat hij een keyboardje kreeg en eindelijk kon variëren op de paar trucjes die hij kende. En dat Cohen niet alleen de gentleman is waarvoor velen hem houden, wordt evenmin verborgen. (HDr)

AAD KNIKMAN

Love Me Do

Vijf oktober jongstleden was het precies vijftig jaar geleden dat Love Me Do, de debuutsingle van The Beatles, op de markt verscheen. Dit historische moment wordt in alle facetten belicht in Love Me Do van Aad Knikman. Over deze single valt dan ook veel te vertellen; hoe Brian Epstein na vele pogingen eindelijk een platencontract voor de band verwierf, de beroemde drummerswissel van Pete Best naar Ringo Starr waarna vervolgens studiodrummer Alan White op de single speelt - het verhaal is bekend, de details doet Knikman hier bijzonder uitgebreid uit de doeken. Hij komt met veel leuke weetjes en weet ook met archiefmateriaal het complete verhaal te brengen. (BD)

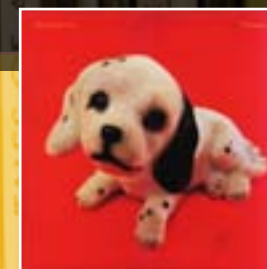
[PIAS]

30 JAAR

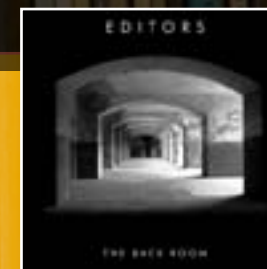
De Mania winkels feliciteren [PIAS] Recordings met hun 30-jarig bestaan! Ter gelegenheid van dit jubileum zijn vele legendarische albums uit hun 30-jarig bestaan nu nog goedkoper!

Agnes Obel - Philharmonics

Bettie Serveert - Palomine

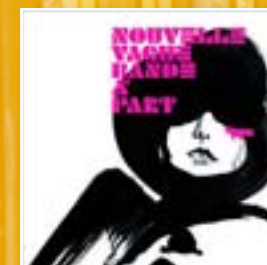
Editors - Back Room

Joan As Police Woman - Real Life

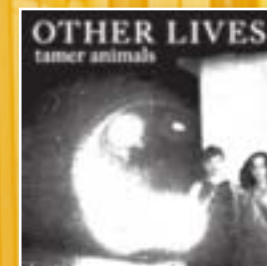
Moke - Shorland

Nouvelle Vague - Bande Apart

Oi Va Voi - Laughter Through Tears

Other Lives - Tamer Animals

Seasick Steve - You Can't Teach An Old Dog Old Tricks

Sigur Ros - Agaetis Byrjun

Soulwax - Much Against Anyones's Advice

Zulu Winter - Language

Reissues

EVA CASSIDY

The Best Of Eva Cassidy

Over een paar maanden zou ze vijftig zijn geworden, als ze niet in 1996 was overleden aan kanker. Ruim tien miljoen albums zijn er inmiddels van haar verkocht en het blijft wrang dat Eva Cassidy haar succes zelf nooit heeft mogen meemaken. Ondanks een veelvoud aan postume releases, was er nog geen Best Of. Zo bezien is deze uitgave niet overbodig, al staat er geen enkel 'nieuw' nummer op, uitgezonderd een andere versie van You Take My Breath Away. Maar samen maken deze twintig liedjes eens te meer duidelijk dat ons met het overlijden van Eva Cassidy een groot zangeres veel te vroeg is ontvallen. (MvR)

DEEP PURPLE

Machine Head (40th Anniversary Edition)

Wat kun je nog schrijven over het – na In Rock – beste album van de beste bezetting – Mark II – van het legendarische Deep Purple? Dat de muziek na veertig jaar nog steeds als een huis staat? Dat op dit album de bekendste riff van de rock staat (Smoke On The Water)? Dat Deep Purple met Lazy en Space Truckin' twee geweldige protojams op plaat zette die de weg voor vele jambands plaveide? Dat is allemaal toch al bekend? Nou, toch wat nieuws dan. Deze remaster brengt het orgelspel van wijlen toetsenist Jon Lord veel nadrukkelijker naar voren en dat is heel fijn. Plus dat de b-kant When A Blind Man Cries, een van de gevoeligste nummers van Deep Purple, eindelijk aan het album is

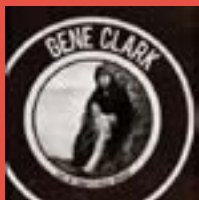

BREAD/DAVID GATES

Collected

(Universal)

Bread is de band van David Gates en James Griffin. De band had in de zeventiger jaren groot succes met wat nu wel eens wat oneerbiedig softrock wordt genoemd. Feit is dat de ze meesters zijn in prachtige liedjes met verrassende arrangementen en werkelijk de sterren van de hemel zingen. Gates en Griffin krijgen ruzie waarna Gates een succesvolle solocarrière start. Alle hits, de beste albumtracks en ook genoeg bijzonder spul is op deze 3cd-collectie te vinden. (BD)

GENE CLARK

Live At Ebbet's Field 1975

(Plastic Soho)

Een jaar of vier geleden verscheen al eens Silverado '75, gevuld met dezelfde liveopnames die echter nu in zijn geheel worden uitgebracht. Indertijd verzuchtten we al waarom Silverado niet uit het volledige concert bestond - Clark gaf die dag twee shows met een nogal verschillende setlist - en blijkbaar leest het Plastic Soho label de Mania, want deze wens is nu vervuld. Met slechts twee begeleiders (Roger White op gitaar en Duke Bardwell op bas) is Clark deze dag haast tegen de gewoonte in in topvorm. Hij heeft net zijn briljante plaat No Other afgeleverd en speelt naast een selectie van deze plaat ook veel van Two Sides To Every Story - de onderschatte opvolger van No Other. Aangevuld met wat ouder solowerk en een uiteraard een paar Byrds-classics is dit een prachtige liveplaat die andermaal Gene's geniale songschrijverstalent en diens fraaie, melancholieke voordracht daarvan onderstreept. (BD)

BINNENKORT BINNEN

16 november

AC/DC - Live At River Plate
James Carr - Complete James Carr Vol.1
Chad Valley - Young Hunger
Coldplay - Live 2012
Massive Attack - Blue Lines Remaster/Remix
Palio Superspeed Donkey - Wateramp
Porcupine Tree - Octane Twisted
Angie Stone - Rich Girl
Vic Van De Reijt: Italiano! 75
Walkabouts - Berlin
Who - Live At Hull (Deluxe Edition)

23 November

Eric Clapton - Slowhand Deluxe
Dakota Suite - An Almost Silent Life
Kane - Come Together
Producers - Made In Basing Street
Tea Party - Live From Australia
Various - Indorock Instrumentals & Rarities
Frank Zappa - Mothermania

30 November

Johnny Cash - Complete Columbia Albums
Smashing Pumpkins - Mellon Collie Deluxe
Scott Walker - Bish Bosch

11 Januari 2013

Bettie Serveert - Oh Mayhem!
Sarah Ferri - Ferritales
Green Day - Tre!
Villagers - Awayland
Yo La Tengo - Fade

toegevoegd. En dat alleen al is de prijs van admisie waard. Oh ja, er is ook een uitgebreide versie met vier cd's, met daarbij een optreden uit 1972, zeker niet te versmaden. (AdW)

PETER GABRIEL

So 25th Anniversary

Hoewel Peter Gabriel al een ster was door zijn Genesis-tijd en vier eerdere soloalbums, verwierf hij pas echt wereldfaam met So en de eerste single van dat album: Sledgehammer - een door Otis Redding geïnspireerd nummer dat dankzij een geniale clip niet van de tv af te slaan was. Het duet met Kate Bush (Don't Give

Up) groeide eveneens uit tot een klassieker en In Your Eyes is een van zijn bekendste liefdesliedjes. Om het vijfentwintigjarige jubileum van So te vieren, speelt Gabriel het album integraal, zij het alleen in Amerika. De rest van de wereld moet het doen met het geremasterde album, aangevuld met een dubbel-cd van het laatste concert van de So-tour. Voor de echte fans is er daarnaast een heuse box, met als extra een dvd van het concert, een dvd met de classic album-documentaire, het album op lp, een 12" met drie niet eerder uitgebrachte nummers en een cd met demo's van het album. (HDr)

THE DOORS

Live At The Bowl 68

(Reprise/Warner - Eagle/PIAS)

Al enkele malen eerder konden we genieten van grote delen van het legendarische concert van The Doors in The Hollywood Bowl in 1968. Maar nog nooit eerder werd het gehele concert in alle formaten, van vinyl tot en met Blu-Ray, in beeld en geluid uitgebracht. De huidige technieken maakten het mogelijk de tot nu toe onherstelbaar beschadigd gedachte drie ontbrekende nummers alsnog te repareren. Erg bijzonder is dan ook de uitvoering van The WASP (Texas Radio And The Big Beat), aangezien deze drie jaar ouder is dan de studioversie van L.A. Woman. Ook Hello, I Love You en Spanish Caravan zijn eindelijk in volle glorie te bewonderen. De band bevond zich op de top van kunnen met een grote rol voor Ray Manzarek, die met zijn orgel de nummers regelmatig tot een climax weet te brengen. De hoofdrol, uiteraard, is voor Jim Morrison, waarbij nogmaals blijkt dat hij niet alleen een mooie poëtische inslag in zijn teksten had, maar vooral een groot zanger was, met een krachtige, bluesy stem. In de extra's op de dvd en Blu-Ray nog een aantal tv-optredens en documentaires met herinneringen. Een zeer waardevol document, nu eindelijk compleet. (Jvr)

VELVET UNDERGROUND

Velvet Underground & Nico 45th Anniversary

(Universal)

Hoewel het bij de oorspronkelijke release niet direct een sensationele verkoop veroorzaakte, is het album nu al decennia lang een onvermijdelijke klassieker en prijkt het stevast hoog in de lijst met belangrijkste albums ooit. Weliswaar niet dankzij de hitnoteringen, maar zeker wel vanwege de invloed die het tot op heden nog steeds heeft op nieuwere generaties muzikanten. De 45e verjaardag van deze plaat bleek reden genoeg te zijn voor een lijvige box. Het prachtige boekwerk en de stijlvolle vormgeving doen vergeven dat de VU-adept allang beide versies van het album in mono en stereo in de kast heeft, gezien deze al eerder in een deluxe versie samen werden uitgegeven. Bovendien bevat de set een geremasterde versie van Nico's Chelsea Girl, die een dik half jaar na het VU-debuut verscheen en waarop alle leden meededen. Om de geïnteresseerden echt warm te krijgen werden er band rehearsals uit Warhol's Factory en opvallende alternatieve versies van liedjes uit de opnamestudio bijgevoegd. Ook het

onuitgegeven concert, opgenomen in november 1966 in de Valleydale Ballroom in Columbus Ohio, is zeker de moeite waard. Behalve dat het als een goed overzicht fungeert van de band rondom de release van The Velvet Underground & Nico, bedient de boxset zowel de grote fans, als de nieuwsgierige liefhebber. (CO)

HANK WILLIAMS

The Lost Concerts

(Proper/Tone)

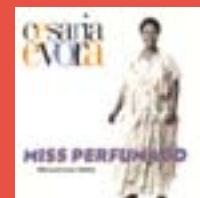
Deze cd bevat twee concerten uit 1952 van Hank Williams en dat is opmerkelijk, want er was juist uit het laatste levensjaar van de man vrijwel geen live-materiaal. Met slechts maanden nog te leven horen we toch een vitale Williams die op het toppunt van zijn succes staat. En wat daarin opvalt, is het gemak waarin hij met zijn publiek omgaat. Met hits als Hey Good Looking, Jambalaya, I Saw the Light, Love Sick Blues, Cold, Cold Heart, maar ook onbekender werk als Are You Walkin' and A Talkin' For The Lord, de enige opname van deze song. (BD)

BILL WITHERS

Complete Sussex & Columbia Albums

(Sony Music)

Deze box bevat alle negen klassieke albums die Bill Withers maakte tussen 1971 en 1985. Van Just As I Am tot Watching You Watching Me bevat het maar liefst 91 tracks en natuurlijk alle klassiekers. Met name de eerste twee albums en het geweldige Live At Carnegie Hall zijn verplichte kost en de opvolgende platen bevatten genoeg goede tracks die nu voor een lage prijs in dit boxje verkrijgbaar zijn. (red)

CESARIA EVORA

Miss Perfumado 20th Anniversary

(Sony Music)

In 1988 maakte de wereld opeens kennis met de Kaapverdische Cesaria Evora, die op haar eilandengroep allang de reputatie had van koningin van de morna. Deze kruisbestuiving tussen Afrikaanse blues, Portugese fado en Braziliaanse bossa nOva kwam volledig tot haar recht op haar vijfde album Miss Perfumado uit 1992, waarmee ook commercieel gescoord werd, niet in de laatste plaats door bekendheid van het nummer Sodade. Twintig jaar later, en een jaar na haar overlijden, is het hoog tijd om dit album weer eens in de herinnering te roepen, nu voorzien van een extra schijf. Naast het nog steeds tijdloos klinkende origineel krijgen we daarmee ook een compilatie van haar eerste drie albums, plus een niet eerder uitgebracht nummer Papa Joachim Paris. De ontwikkeling die Evora doormaakte is daarmee goed te horen. In het materiaal van haar debuut La Diva Aux Pieds Nu (De Blootvoetse Diva) is het nog zoeken naar de juiste vorm, hoewel dit wel georkestreerde parels als Cabo Verde Terra Estimada oplevert. Later vindt ze haar eigen geluid, gedomineerd door bandoneon en blaasinstrumenten, culminerend in het meesterwerk Miss Perfumado, en altijd voorzien van melancholie en verlangen. (Jvr)

JOE STRUMMER

Global A Go-Go/ Streetcore

(Hellcat/Epitaph)

Rancid's Tim Armstrong en Bad Religion's Brett Gurewitz (tevens eigenaar van platenlabel Epitaph) lijken samen Hellcat Records destijds te hebben opgericht om in 2012 de zestigste

verjaardag van Joe Strummer – die de hoofdman van The Clash zelf helaas niet meer mee mocht maken wegens onverwacht overlijden in 2002 – letterlijk en figuurlijk luister bij te zetten door hun gezamenlijke held te eren met heruitgaves van twee van zijn drie soloalbums (hoewel die eerste, die roze met die lange titel, ook genoemd wordt op de website van Hellcat, maar goed). Die deden eigenlijk al nergens voor elkaar onder, maar The Guardian durfde Streetcore destijds al vergelijkbaar met London Calling te noemen. Tot de rand toe aangevuld met minstens interessante maar veelal onmisbare curiositeiten vanaf heden definitief niet meer te vergelijken. Essentieel klassiek, dat hebben ze gemeen. Nu die eerste nog graag. (AJ)

MAGIC OF THE SIXTIES

(Universal)

De jaren zestig. Het decennium waarin ondermeer de wasmachine en telefoon werden uitgevonden, Apollo 11 de eerste mensen op de maan bracht, Beatrix en Claus in het huwelijksbootje stapten en Woodstock werd geboren. Hippies, artistiekelingen, blauwen, kikkers, kuiven en provo's dansten op verschillende soorten muziek, terwijl programma's als Vrouwtje Bezemsteel, Ja Zuster Nee Zuster en De Man Zonder Hoofd succesvol debuteerden op de pas ontwikkelde kleurentelevisie. Zo vlak voor Sinterklaas en de kerstviering is het stevast tijd voor verzamelaars. Met Magic Of The Sixties brengt Universal Music een verzamelalbum op de markt met daarop maar liefst tachtig nummers, verdeeld over vier cd's. Welvoordachte en nostalgieopwekkende liederen van Dusty Springfield, Bob Dylan, The Moody Blues, The Who, Van Morrison, The Beach Boys, Creedence Clearwater Revival en The Mamas And The Papas komen voorbij, al blijft het betreurenswaardig om grondleggers als The Beatles, Elvis Presley, Bee Gees, The Doors, Janis Joplin en The Rolling Stones als onderdeel van deze magie of toverkunst te moeten missen. (JT)

DELTA SWAMP ROCK VOL 2

(Souljazz/V2)

In het diepe zuiden van de Verenigde Staten kwam in de jaren 70 van de vorige eeuw een kruisbestuiving tussen country, rock en soul tot bloei, die bekend werd als southern rock. De basis voor deze stroming werd een decennium eerder gelegd in Muscle Shoals, Alabama. Terwijl daar op straat de segregatie hoogtij vierde, werd binnen de muren van een tweetal studio's muziekgeschiedenis geschreven door blanke sessiemuzikanten die samenwerkten met zwarte topvocalisten als Aretha Franklin, Wilson Pickett en Etta James. Onder aanvoering van grote namen als The Allman Brothers, Lynyrd Skynyrd en Marshall Tucker werd southern rock de muziek bij uitstek waarmee de jonge, blanke arbeidersklasse uit het zuiden zich kon identificeren. Delta Swamp Rock 2 bevat twintig klassiekers van grote namen als de Marshall Tucker Band, Cher, Tony Joe White, Gregg Allman, Lynyrd Skynyrd en Earl Scruggs. Net als deel één gaat ook dit album weer vergezeld van een fraai boekwerk, dat naast uitgebreide liner notes ook vele fraaie foto's uit de archieven van Getty Images bevat en niet eerder gepubliceerde, nieuwe interviews met diverse van de vertegenwoordigde artiesten. (JD)

ALICE COOPER

Old School (1965-1974) Special Edition

Old School richt zich op de jonge jaren dat Alice Cooper nog een band was – pas later nam Vincent Furnier deze naam ook als alter ego aan. Ze debuteerden bij Frank Zappa's Straight label met Pretties For You en weten mede dankzij de podiumact al snel naam te maken. De gouden periode 1971-1974 waarin wereldhits werden gescoord met Elected en Schools Out en albums als Killers en Billion Dollar Babies als warme broodjes over de toonbank gingen komt hier ruimschoots aan bod. Disc een en twee bevatten alle klassiekers maar dan in een afwijkende live of demo versie, disc drie is

gereserveerd voor interviews en de laatste disc bevat een liveconcert in St. Louis uit 1971. Deze Speciale Editie is een uittreksel van de in 2011 verschenen Super Deluxe Box. (BD)

JONI MITCHELL

Studio Albums 1968-1979

We worden de laatste tijd verwend met de mooiste boxsets, maar Joni Mitchell houdt het simpel. Haar studioplatten uit de periode 1968-1979 zijn verpakt in een eenvoudig boxje met tien cd's zonder ook maar een enkele bonustrack. Toch is dit boxje zijn geld dubbel en dwars waard. Voor een spotprijs krijg

VINYLMANIA

Langzamerhand weten we het wel, vinyl zit weer in de lift en is het jazz genre al diverse keren op nieuw uitgegeven. Variërend van gewone uitgaven tot aan 200 gram vinyl op 45 toeren. Inmiddels heeft men ontdekt dat Blues het nieuwe goud is. Ook hier doe je natuurlijk een moord voor een origineel gaaf exemplaar maar die vind je haast ook niet. Afgelopen tijd kwamen er al diverse titels van de blueslabels Yazoo en Arhoolie uit. En wat is het dan heerlijk om deze platen eindelijk goed te kunnen luisteren. Nu zijn er een aantal uitgaven van het beroemdste blueslabel Chess. Die waren niet te vinden of alleen als eind jaren 70 reissue en vaak matig geperst. Maar nu dus prettig op 180 gram vinyl. We hebben er 5 voor je geselecteerd. Het zijn stuk voor stuk parels van het Chess label.

Sonny Boy Williamson - Down & Out Blues

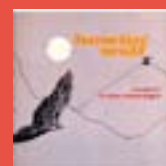
Dit is het eerste album van Sonny Boy Williamson opgenomen in 1959 op Checker (het label waaruit Chess is voortgekomen). Met Muddy Waters, Otis Spann en Willie Dixon

John Lee Hooker - House Of The Blues

Verzameling singles uit de periode 1951-1954 met o.a. Leave My Wife Alone, Sugar Mama & Ramblin'

By Mself

Howlin' Wolf - Moanin' in The Moonlight

Het eerste album van Howlin' Wolf uitgegeven 1959 en bevat een compilatie van zijn eerder opgenomen singles op Chess

Little Walter - Hate To See You Go

Compilatie uit 1969 van de in 1968 overleden Electric Harmonica blues speler Little Walter. Toen al als compilatie uitgegeven omdat er bijna niks origineel meer van hem te vinden was.

Muddy Waters - Sail on

Opgenomen in 1969. Op dit album laat Muddy Waters country blues als eerste overtuigend klinken in een bezetting met elektrische gitaar.

THE BEATLES OP VINYL!!!

Goed nieuws voor de vinylfhebber, want op 9 november verschijnt het complete oeuvre van The Beatles op vinyl. Er is voor deze nieuwe versie gebruik gemaakt van de remasters die in 2009 verschenen en de geluidskwaliteit is dus optimaal. Er verschijnt ook een box set met alle albums en een zeer fraai en lijvig boekwerk.

LUISTER TRIP

KRIS KRISTOFFERSON

Feeling Mortal

(Proper/Tone)

Feeling Mortal is het derde deel uit de trilogie albums die Kris Kristofferson samen met producer Don Was maakte. Het eerste album This Old Road uit 2006 zette de toon, in dezelfde lijn als de beroemde American Recordings van Johnny Cash kiezen ook zij voor een uiterst kale aanpak. Closer To The Bone uit 2009 was een voorlopige kroon op het werk van de niet geringe carrière van Kristofferson, diens nieuwe album overtuigt dat zelfs. Songs kan hij schrijven als geen ander en het niveau ligt op deze plaat erg hoog. Mooie verhalen vol melancholische terugblikken op een veelbewogen leven zoals Castaway over zijn tijd als helikopterpiloot (!). Het afsluitende Ramblin Jack gaat natuurlijk over Ramblin Jack Elliott, singer songwriter en kameraad in het goede en het kwaad. Voor de plaat werd in slechts drie dagen twintig nummers opgenomen (waarvan er tien op het album staan) en dat kunnen tegenwoordig alleen de echt groten. (BD)

je immers acht onbetwiste meesterwerken en twee hele aardige platen in je bezit. Het zijn platen die de vrouwelijke singer-songwriter op de kaart hebben gezet en tot op de dag van vandaag invloed hebben. Met name Clouds, Ladies Of The Canyon, Blue, For The Roses, Court And Spark en The Hissing Of Summer Lawns zijn platen van hoog niveau, die na al die jaren nog niets van hun glans hebben verloren en bovendien allemaal anders klinken. The Studio Albums 1968-1979 is een muzikale ontdekkingsreis die iedere muziekliefhebber gemaakt moet hebben. (EZ)

Roots

AD VAN MEURS

En Soms

We kennen Ad 'The Watchman' van Meurs de laatste jaren vooral van het wereldmuziektrio No Blues, dat het geheel nieuwe genre arabicana geïntroduceerd heeft. Dat Ad niet in één hokje te stoppen is wisten we dus al, maar hij onderstreept dat nog maar eens met dit verrassende nieuwe en leuke album, dat geheel gevuld is met Nederlandstalige liedjes. Prijsnummer is Easy Riders Van De Peel, over de brommercultuur van de jaren zestig/zeventig en het bijpassende levensgevoel. (JvdB)

LUCIE THORNE

Bonfires In Silver City

De Australische Lucie Thorne maakte de afgelopen acht jaar al een aantal prima platen, maar wist hiermee slechts in kleine kring lof te oogsten. Dat moet maar eens gaan veranderen met Bonfires In Silver City, want deze Australische singer-songwriter heeft heel veel te bieden. Haar belangrijkste wapen is haar werkelijk prachtige stemgeluid, dat kan concurreren met de beste zangeressen in het genre, maar ook met de songs van de Australische is helemaal niets mis. Bonfires In Silver City staat vol met buitengewoon smaakvol en stemmig georkestreerde rootsongs, die niet alleen opvallen door mooie vocalen, maar ook door een onderhuidse spanning en flink wat veelzijdigheid. Iedereen die deze plaat hoort, valt als een blok voor Lucie Thorne. (EZ)

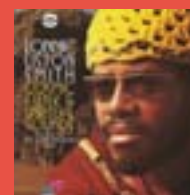
ACERECORDS

Hard To Handle: Black America Sings Otis Redding

Otis Redding was niet alleen een groot soulzanger, maar stond als songschrijver zeker

ook zijn mannetje. Niet zo gek dat de songwriterreeks van Ace Records daar nu eens aandacht aan besteed. Op Hard To Handle zijn het andere grote namen in het soulgenre die zijn songs interpreteren. Albert Washington trekt meteen van leer op These Arms Of Mine en wordt gevolgd door Irma Thomas, Percy Sledge, James Carr, Bettye Swann, Arthur Conley, Lou Rawls, Aretha Franklin, Etta James en James & Bobby Purify. Vergeten legende William Bell zorgt met zijn voortreffelijke timing in I've Been Loving You Too Long (To Stop Now) voor een van de hoogtepunten. En tegen het einde van de cd laten The Staple Singers horen dat een andere benadering van (Sittin' On The) Dock Of The Bay de kracht van het lied extra blootlegt. (CO)

LONNIE LISTON SMITH - Cosmic Funk & Spiritual Sounds: The Best Of The Flying Dutchman Years

Toen Lonnie begin jaren

zeventig zijn eerste soloalbums opnam voor het Flying Dutchman-label, had de toetsenist er al een indrukwekkende carrière als sideman opzitten voor grootheden als Miles Davis en Pharoah Sanders. Wat dit vroege werk kenmerkt is vooral de groove. Een nummer als Expansions werd bijvoorbeeld een klassieker in de Engelse clubscene. Deze compilatie van zijn beste werk uit die periode staat bomvol aanstekelijke jazzfunk en dancemuziek van het allerhoogste niveau. (JvdB)

DARROW FLETCHER - Cross Over Records 1975-79 LA Soul Sessions

Heerlijk plaatje, dat nog verrassend fris klinkt in 2012. Als Jamiroquai dit had uitgebracht...

nou nee niet helemaal. Darrow Fletcher heeft zijn eerste drie levensjaren in Detroit doorgebracht en in die tijd moet hij bezeten zijn geraakt door de Motown-spirit, want die sijpelt de groef uit. Goed dat dit wordt uitgebracht, in zijn tijd heeft Darrow Fletcher nooit de kans gehad om te stralen. (Repo)

Sassafras & Moonshine: The Songs of Laura Nyro

New Yorkse Laura Nyro kreeg de muzikale erfenis van haar stad met de paplepel ingegoten. Met haar combinatie van Brill

Building pop, grote stads jazz en soul debuteerde ze in 1967, maar het waren vooral anderen die met haar songs scoorden, hier verzameld op Ace's prachtige songwriterserie. Bobbie Gentry, The Staple Singers en The Supremes waren vroege liefhebbers van Nyro, maar ook de onlangs opgenomen tribute-cd van Judy Kuhn is vertegenwoordigd. (Jvr)

BINNENKORT OP ACE O.A.:

Dan Penn - The Fame Recordings

Allan Toussaint Songbook: Rolling With The Punches
Ace Story Vol 5

Various - Girl Zone

Here Comes The Hurt: Soul Ballads From King, Federal & Deluxe

Feeling High: The Psychedelic Sound Of Memphis

LUISTER TRIP

MENAHAN STREET BAND

The Crossing

(Daptone/Tone)

Een supergroep is een band waarin leden uit diverse topbands elkaar vinden. De Menahan Street Band is dat in feite ook. Al is het eigenlijk juister om dit tienkoppige ensemble een superbegeleidingsgroep te noemen. Want de individuele groepsleden kregen vooral bekendheid in muzikale escortes van anderen. The Dap-Kings (met z'n viere hofleverancier) kennen we natuurlijk van Sharon Jones. En ook Antibalas, El Michels Affair en Budos Band betraden veelvuldig het podium als begeleidingsband, een te lange lijst om hier op te sommen. Van deze Menahan Street Band, die op zijn beurt weer soulzanger Charles Bradley vergezelde, is The Crossing het tweede album (nadat in 2008 al Make The Road By Walking verscheen). Ook deze is volledig instrumentaal en de heren laten horen waar ze al jaren in uitmunten: diepe, groovende soulfunk met invloeden uit afro en latin. De sterk filmische sfeer en late night-vibe zorgen ervoor dat het geheel zeer aangenaam wegluistert. Wederom een fraai staaltje vakwerk uit de Daptone-stal. (WJvE)

GWYN ASHTON

Radiogram

Over de vorige plaat van Ashton, Two Man Army, was ik niet zo te spreken: wel een boel herrie maar weinig dat beklifde. Gelukkig keert Ashton op Radiogram terug naar waar hij echt goed in is: veel rock in fatsoenlijke bluesrocknummers. Zijn grote invloed komt daarmee sterk terug, menig nummer klinkt als een (iets gepolijstere) Rory Gallagher, onder het motto 'van dik hout zaagt men planken... die we daarna nog wat bijschaven'. In negen eigen composities en één cover (Willie Dixon's I Just Wanna Make Love To You) stampt Ashton met zevenmijlslaarzen door de bluesrockgenres, daarbij geholpen door gasten als Don Airey (Deep Purple, Rainbow), Kim Wilson (Fabulous Thunderbirds), Robbie Blunt (Robert Plant) en Mark Stanway (Magnum). Een lekker plaatje voor degenen die het net even iets rauwer willen hebben dan Joe Bonamassa. (AdW)

VARIOUS

Lowe Country - The Songs Of Nick Lowe

Hoewel van origine een onvervalste Engelse pubrocker, heeft Nick Lowe, zeker sinds zijn album The Impossible Bird, veel met americana. Een tijdje de schoonzoon van Johnny Cash zijn hielp ongetwijfeld ook. Hier vertolken een aantal bekende en minder bekende muzikanten uit Nashville en omgeving zijn authentieke popsongs. Ron Sexsmith, Jeff The Brotherhood, Lori McKenna en anderen weten elke periode uit Lowe's lange carrière van een mooie steeltgitaar te voorzien. (JvR)

WHITE COWBELL OKLAHOMA

Buenas Nachas

Een stel steady muzikanten, deze Canadezen. Rock, blues, country; van alles komt er langs, waarbij vooral altijd opvalt dat de heren een goed oor voor het liedje hebben. Bijvoorbeeld in Get Back To The Grove. Maar tegelijkertijd gebruikt de band ditmaal ook wat meer afwijkende ritmes en melodieën, zoals in Diabla, Diabla, dat zelfs een Texmex-tintje heeft gekregen. Veel meer woorden zijn er niet voor nodig. Wederom een fijne plaat! (NA)

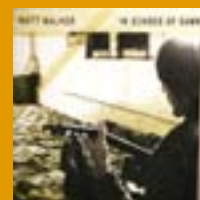

MARY GAUTHIER

Live At Blue Rock

(Proper/Tone)

Onlangs deed deze singer-songwriter de Nederlandse podia weer aan, voor degenen die dat gemist hebben is er nu deze live-plaat. In een intieme setting vertolkt de zangeres een bloemlezing van haar vijf studioalbums, waarmee ze in de afgelopen twaalf jaar een naam gevestigd heeft als een van de betere vertegenwoordigers van het genre. Ook voor wie het werk van Gauthier (nog) niet kent, is dit een uitstekende kennismaking. Slechts begeleid door fiddle en percussie komt Gauthier zeer indringend je huiskamer in. Bekende nummers als I Drink en Drag Queens In Limousines ontbreken natuurlijk niet, maar Mary vertolkt ook drie nummers van collega en boezemvriend Fred Eaglesmith, waarvan vooral Cigarette Machine het vermelden waard is, met een geweldige fiddlepartij van Tania Elizabeth. Deze plaat is een voorbeeld van hoe live-albums zouden moeten klinken, en is dan ook een meer dan waardige toevoeging aan het fraaie oeuvre van de zangeres uit Louisiana. (JvdB)

MATT WALKER

In Echoes Of Dawn

(Smoked Recordings/CRS)

Hoewel deze Matt Walker niet moet worden verwart met de Amerikaan die drumde voor de Smashing Pumpkins en een eindeloze waslijst met andere grootheden, heeft deze Australiër in eigen land ook al een aardige staat van dienst opgebouwd. Rond de millenniumwisseling maakte hij ook al een paar albums, maar In Echoes Of Dawn vormt onze eerste kennismaking. En die is bijzonder aangenaam. Walker nam de plaat grotendeels in zijn eentje op, afgezien van enkele fraaie gastbijdrages van violist Jason Bunn en tweede stemmen Zoe Randall en Steve Hassett. Haast heeft Matt Walker nergens, dat blijkt al meteen uit de verstilde opener Fife And Drum en de lengte van veel liedjes. Failed To Stop duurt bijna negen minuten, zonder overigens ook maar een moment te vervelen. Dat laatste geldt ook voor de rest van deze mooie plaat. Qua sfeer doet In Echoes Of Dawn soms nadrukkelijk denken aan het oude werk van Jackson Browne, maar Matt Walker leeft niet in het verleden. Deze getalenteerde singer/songwriter schreeuwt niet om uw aandacht, maar verdient die wel. (MvR)

VARIOUS

First Came Memphis Minnie (Tribute)

Na veertig jaar omzwervingen in de Amerikaanse rootsmuziek, lijkt Maria Muldaur uiteindelijk toch halt te houden bij de bron - de blues natuurlijk, om die (nog) verder uit te diepen en de fakkel hopelijk door te geven aan de meerwaardezoekers van nu. Als logische optelsom van Muldaur's meest recente, behoorlijk vintage klinkende platen heeft zij nu haar invloedrijke en talentvolle muzikale sisters en brothers (zo heette

Muldaur's soortgelijke project uit 2005 met Rory Block en Eric Bibb) bijeen gehaald om hét vrouwelijke rolmodel van de jaren twintig blues te eren. Helemaal omdat Memphis Minnie, feitelijk de eerste rockchick, elektrisch 'ging' in 1942 en broekenmannen Muddy Waters en Bo Diddley op ideeën bracht. Kennelijk een moeizame totstandkoming, daar Phoebe Snow en Koko Taylor inmiddels overleden zijn, maar des te meer de aanschaf waard. Geschiedenisles met ballen! (AJ)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E
S

Jazz & Fusion

HIROMI

Move

Natuurlijk weet je uit ervaring dat schijn kan bedriegen, en toch trap je er weer in als je het hoesje van de nieuwste cd van de Japanse jazzpianiste Hiromi bekijkt. Wat een mooi, fragiel poppetje is zij en haar muziek zal dan wel lekker smooth zijn. Nou, niet dus want deze dame legt op Move haar gehele ziel en zaligheid in negen tracks die een willekeurige dag uit haar leven behandelen. Haar band, toch bestaand uit niet misselijke jongens als contrabassist Anthony Jackson en drummer Simon Philips, heeft hoorbaar zo nu en dan moeite om Hiromi bij te benen, vooral in het titelnummer. Op andere tracks gaat het er iets rustiger aan toe maar meestal gaat het vol gas door de dag, met sprankelend spel en vooral tomeloze energie. Hiromi, vooral bekend van haar bijdrage aan de band van superbassist Stanley Clarke, laat op deze tweede trioplaat (na Voice uit 2011) horen dat zij een jazzgewelddenaar is die volledig op eigen benen kan staan. (AdW)

PAT METHENY

The Orchistration Project (DVD)

Zijn vrouw dacht hij ze zag vliegen en ook zijn vrienden hadden zo hun twijfels. Maar de Amerikaanse gitaarpionier Pat Metheny zette zijn plan, dat al werd geboren toen hij als kleine jongen met de pianola van zijn opa aan het klooiën was, door. Hij bouwde met specialistische technici een ongetwijfeld peperduur orkest dat kan spelen zonder muzikanten. De dirigent is hij zelf, met dien verstande dat Pat Metheny in die functie geen stok gebruikt maar, u raadt het al, zijn gitaar. Waarom niet gewoon een computer of een echt orkest? Waarom de ultieme Nikkelen Nelis uithangen? Omdat, zegt hij zelf, dat minder interessant is en omdat hij met zijn Orchestrion Project meer het idee heeft dat hij grenzen verlegt. Ik voeg eraan toe: omdat dit veel leuker is om te zien! Op de dvd speelt Pat Metheny live maar zonder publiek de hele suite die hij eerder op cd uitbracht plus nog enkele stukken. Het optreden is schitterend in beeld gebracht. Er is beweging in alle instrumenten, zelfs in het flessenorgel, je komt ogen te kort en ondertussen hoor

je bijzonder fraaie muziek, die ook nog eens perfect is opgenomen. In een mooi interview op de tweede dvd legt Metheny alles nog even uit en wordt ook uitvoerig 'the making of' uit de voeten gedaan. (WK)

GARE DU NORD

Lifesexy

Je hoeft alleen maar naar de tweede track op deze live-cd te luisteren en dan weet je precies waar deze hele plaat, en in feite de hele live-experience om gaat: I Want Love. En wat is er mooier om verleid te worden door de zwoele stem van zangeres Dorona Alberti en de funky ritmes van de mannen achter Gare Du Nord, (Ferdinand Lancee en Barend Fransen. Opgenomen tijdens de clubtour van dit jaar krijgen we dertien sprankelende nu-jazz songs voorgeschoteld die duidelijk hoorbaar het publiek in opmerste staat van opwinding krijgen. Voeg daarbij het duet dat Alberti zingt met de late great legende Marvin Gaye in You're My Medicine (ook de eerste single van deze plaat) en het feest is compleet. (AdW)

TEUS NOBEL & LIQUID MUSIC QUINTET

Flow

De jonge Nederlandse trompettist Teus Nobel maakt al jaren muziek. Hij speelde jazz, pop, rock en in musicals, orkesten en fanfares. Als talent dat hij is, werd uitgezien naar zijn solodebuut. Nobel vormde met ex-leden van de bands van Caro Emerald en Michiel Borstlap een gesmeerde begeleidingsmachine, waarover de door Roy Hargrove en Herbie Hancock beïnvloedde blazer zijn solo's speelt. Virtuoze jazzmuziek uitgevoerd door een uitstekende muzikant met een geoliede band. (EMu)

ELIZABETH SHEPHERD

Rewind

Dit nieuwe album van deze jazzzangeres/pianiste is tot stand gekomen toen ze zwanger was van haar dochter. Als houvast in die turbulente periode van veranderingen besloot de Canadese om liedjes uit te kiezen die ze goed kende. Dat levert echter allerminst een clichématige coverplaat op. Shepherd maakt van elk liedje iets bijzonders. Overbekende nummers als Love For Sale en Feeling Good klinken verrassend fris. Maar zeker zo leuk zijn twee minder bekende Franstalige liedjes. (JvdB)

LUISTER TRIP

KARSU

Confession

(Su/Tone)

Muziek moet breed gezien worden bij de Turks-Nederlandse Karsu Donmez. Ze mixt jazz, blues en traditioneel en heeft een eigen geluid. Daarbij een klassieke achtergrond als pianiste en gezien als grote belofte in de jazz. Nog maar begin twintig, maar ze trad op in Europa en Amerika en mocht bekende mensen persoonlijk ontmoeten. Door een concert in Carnegie Hall in New York werd dat de stad van haar dromen, maar ze hoopt ooit eens in Istanbul terecht te komen. Lang gewacht op haar debuut, vele bezoekers van haar vaders restaurant Kilim in Amsterdam waren al onder de indruk van stem en verschijning. Er verscheen vorig jaar een live opgenomen plaat, waar ze de luisteraars liet hunkeren naar meer. Er is meer, met dit prachtige album. Ze schrijft goede nummers en kreeg hulp van producersduo Nelson en Djosa, verantwoordelijk voor het succes van Ntjam Rosie. Tijdens een optreden bij De Wereld Draait Door maakte ze indruk en nu gaat het snel, ze is vaker te zien en dat is prettig, want leuk en getalenteerd bovendien. (EMu)

JAZZISM!

(Suburban)

Exclusief voor de Mania-winkels heeft het Nederlandse soul&jazz magazine Jazzism een compilatie gemaakt van de beste nieuwe jazz en soul. Hierop vind je niet alleen de beste nieuwe artiesten terug, maar ook oude rotten die zich dit jaar weer flink hebben laten gelden. In die laatste categorie hoort bijvoorbeeld zangeres Betty Wright thuis.

Deze geweldige soulzangeres werd vorig jaar door The Roots de studio weer ingelokt, om daar met een wereldplaat uit te komen. Hier horen we haar met Snoop Dogg in Real Woman, een voormalige Schijf van 6 op Radio 6. Maar ook saxofonist Maceo Parker is van de partij, met een spetterende live-uitvoering van Papa's Got A Brand New Bag, van zijn vroegere broodheer James Brown. Dé jazzster van dit jaar is Gregory Porter, die met Be Good de grote jazzhit van 2012 afleverde en door onze vrienden van Jazzism al is uitgeroepen tot kerstjazzman van het jaar. Maar ook onze eigen Kris Berry is van de partij, met Love Trip, de tweede single van haar verrassende debuutalbum Marbles. En zo staat deze verzamelaar propvol geweldige muziek, waarmee je in één klap de beste soul&jazz in huis haalt, en die je nu tijdelijk voor het luttele bedrag van € 4,99 in de Mania-winkels kunt aanschaffen. (JvdB)

Dance

C2C

Tetra

Deze vier Franse dj's hebben bijna zeven jaar over hun debuutplaat gedaan en presenteren nu met gepaste trots hun dynamische electropop. De productie is uiterst toegankelijk en vooral lekker gevarieerd zodat je glimlachend van track naar track gaat. Veelal opzwepende drums gecombineerd met scratches, funky soundscapes en catchy vocalen. Ook live weten deze dj's er een feestje van te maken getuige succesvolle optredens op Lowlands en recent ADE. (GH)

DAPHNI

Jiaolong

Nadat er eerst losse ep's en tracks verkrijgbaar waren heeft de voorman van Caribou, Dan Snaith nu een heel album. Enkele van deze losse nummers zijn gebundeld en aangevuld met nieuwe tracks. Het laatste album van Caribou genaamd Zwim was al meer dansvloer georiënteerd. Nu als Daphni laat hij zich helemaal gaan. Maar niet zonder zijn melodieuze ideeën meegenomen te hebben. Zo weet hij vergeten Afrikaanse hits uit de zeventiger en tachtiger jaren volledig om te bouwen tot de zinderende platen Ne Noya en Ye Ye, waarbij je bijna het zweet van de dansvloer ziet druipen. De gelaagdheid is een van de sterkste troeven van dit album en mede daardoor ben ik erg benieuwd wat we hierna weer kunnen verwachten van Dan Snaith. Maar eerst deze nog een tijd op repeat. (JvH)

FATBOY SLIM

Big Beach Boutique 5

Fatboy Slim werd bekend met hits als Rockafeller Skank, Praise You en Right Here, Right Now. De dj uit het Britse Brighton staat ook bekend om zijn feesten op Brighton Beach. Daarvan is dit alweer de vijfde mixcompilatie. Zijn bigbeat verleden heeft hij al langer losgelaten. Het zit nog wel in deze mix, maar die bestaat meer uit dikke electro en dirty dutch bliepies. Het aantal Nederlandse producers op deel vijf is dan ook hoog. Het optreden is ook vastgelegd op dvd. (JVo)

HERCULES & LOVE AFFAIR

DJ Kicks

Vroege house en electro van eind jaren tachtig/begin negentig vormen al twee albums een inspiratiebron voor Hercules & Love Affair. Denk aan de clubhits Blind en You Belong. Het is dj Andy Butler, de spil van HALA, dus wel toevertrouwd een aanstekelijke mix te maken van (bijna) vergeten clubsuccessen van toen. Met via Release Me ook nog een nieuw eigen nummer tussendoor. (WJvE)

FRITZ KALKBRENNER

Sick Travellin'

Na het verbluffende debuut Here Today, Gone Tomorrow is Sick Travellin' Fritz Kalkbrenner's volgende kunststukje. In zeventig minuten, verdeeld over dertien tracks, prikkelt de 34-jarige Duitser middels dansbare techno en gladde beats je fantasieën en word je meegevoerd langs kleurrijke landschappen vol organische geluiden en intrigerende hoogtes en dieptes. Zijn prachtige gezang valt hierbij wederom in positieve zin op. Het rusteloze hart van Kalkbrenner is een verrijking voor de ware muziekliefhebber van dit genre. (JT)

THE COUP

Sorry To Bother You

(Anti/PIAS)

De revolutionaire funkhoppers van The Coup zijn terug! Onder de bezielende leiding van frontman Boots Riley, die op dit album grossiert in sterke raps, worden we meegenomen in een heftige rollercoaster.

Verpakt in vrolijke punky en funky deuntjes worden als vanouds diverse sociale misstanden aan de kaak gesteld. Single Magic Clap is een geheide radiohit, You Are Not A Riot is opruijend van de bovenste plank en WAVIP is de meest traditionele hiphoptrack met hulp van Kool AD (Das Racist) en Killer Mike. Verdere gastbijdragen zijn er van Anti-Flag, Vernon Reid, Jolie Holland en Joe Henry. Af en toe hoor je echo's van Outkast, soms hoor je de oude RHCP. Sorry To Bother You is een urgente, aanstekelijke en zeer dansbare plaat geworden van een collectief dat zeer knap hun radicale boodschappen weet te verpakken in glimmend en glanzend papier. (PvtV)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
A
T
J
E

Hiphop & Soul

KYLIE AULDIST

Still Life

De Australische zangeres Kylie Auldist maakt soul en funk met hoog retrogevoel. Op haar derde album trekt ze wederom op met Lance Ferguson van The Bamboos (de band waaruit Auldist zelf ook afkomstig

is). De eerste helft van het album is poppy en luchtig. Halverwege schakelt Kylie met haar prachtstem over op een diepere groove, met nummers die rauwer en meer doorleefd klinken. (WJvE)

Reggae

TOOTS & THE MAYTALS

Reggae Got Soul (unplugged)

Feest voor de liefhebbers van Toots, de man die al sinds de oerdagen van de ska een prominente plaats inneemt in de Jamaicaanse muziek. In het pakket zit een cd met unplugged versies van zijn grootste hits die Toots maakte in de tuin van Chris Blackwells buitenhuis in Kingston. Met als begeleiding zijn eigen gitaar,

percussie, bas en achtergrondzang werkt Toots zich zeer ontspannen door een selectie uit zijn machtige oeuvre, waaronder Sweet And Dandy, uit The Harder They Come, en klassiekers als ska-anthem I'll Never Grow Old. Dan is er nog een DVD met een documentaire over zijn pracht carrière, met bijdragen van mensen als Eric Clapton en Keith Richards; bewegend beeld van de unpluggedsessie; en het concert dat Toots met zijn band in 1981 gaf voor het Duitse televisieprogramma

World

MANU KATCHE

Manu Kathe

Drummer Manu Kathe brengt op ECM zijn vierde titelloze plaat uit. Met zijn sterke en relaxte groove is Kathe uniek in zijn soort. Altijd op zoek naar nieuwe drumpatronen is ook deze plaat weer een meesterwerk. Aan het album werkten Nils Petter Molvaer en Tore Brunborg mee en er is tevens een opvallende rol voor keyboardspeler Jim Watson. (Red)

KIKI GYAN

24 hours In A Disco

Midden jaren zeventig was Osibisa geen onbekende naam in de hipste discotheken. Toetsenman Kiki Gyan werd gezien als de Afrikaanse Stevie Wonder, een reputatie die er toe leidde dat hij snel een solocarrière ging nastreven. Dat resulteerde in een aantal zeer dansbare albums, vol met lang uitgesponnen spiegelballen muziek. In de disco's gebeurde meer dan dansen alleen, en al snel raakte hij aan lager wal, om

IZALINE CALISTER

Kandela

(EZC/Coast To Coast)

De ondertitel van Curaçaose Calister's nieuwe cd Kandela, Un Kanto Pa Latino Amerika, verraadt al dat ze het muzikale erfgoed van het Zuid-Amerikaanse continent tot belangrijkste inspiratiebron heeft gemaakt.

En dat heeft een prachtig eindresultaat, want het grotendeels zelfgeschreven materiaal, weet de verschillende Latijnse stijlen naadloos op elkaar aan te sluiten. De bossa nova van Sosega Ta Milho vloeit moeiteloos over in de wilde samba van Bon Man'e Un Habon, terwijl elders de Caribische son en salsa langskomen. Door de fraaie arrangementen blijft het ook een aaneengesloten geheel. Sleutelstuk is Kantika Di Despecho, een soort medley van Zuid-Amerikaanse klassiekers als Lloraras van de Venezolaanse sambakoning Oscar D'Leon en Usted Abuso, vooral bekend in de uitvoering van Celia Cruz en Willie Colon. Dat Calister de koningin van de Antilliaanse muziek is, wisten we al na haar vorige album Speransa, dat ook terecht een Edison won, maar dat ze zo moeiteloos de Zuid-Amerikaanse erfenis tot de hare weet te maken is indrukwekkend. (Jvr)

PATRICIA KAAS

Kaas Chante Piaf

(Rwent/V2)

Alle Franse zangeressen zijn min of meer schatplichtig aan Piaf, maar voor Patricia Kaas geldt dat in het kwadraat. Met haar indrukwekkende podiumpresentatie weet ze iedere zaal stil te krijgen en dat gaat zeker ook lukken

in Theater Carré waar de dame 27 november a.s. een concert zal geven. Volgend jaar is het precies vijftig jaar geleden dat Edith Piaf overleed. Ruim op tijd voor een hommage dus en samen met arrangeur Abel Korzeniowski zocht ze maar liefst zestien tracks uit, waaronder uiteraard Padam, Padam, La Vie En Rose, Milord en Non, Je Regrette Rien. Kaas brengt ze overtuigend ten gehore alsof het haar eigen songs betreft: niet te sentimenteel, maar wel met het nodige pathos. Een mooie ode aan haar kleine grote heldin. (RV)

S
T
A
P
E
L
P
L
A
T
J
E
S

als junkie te sterven. Soundway heeft zijn aanstekelijke werk verzameld, en deze compilatie kan nog steeds dienen als soundtrack van een intense nacht in de grote clubs van dit moment. (Jvr)

AMPARO SANCHEZ

Alma De Cantaora

Het tweede soloalbum van Amparanoia-frontvrouw Amparo Sanchez kent grote overeenkomsten met haar debuut. Beide platen hebben een intiem en huiselijk karakter, al is het grote verschil dat Calixto nu voor dit album slechts een gastrolletje inneemt tijdens het zweele Muchacho. Het spannende en rokerige sfeertje klinkt al meteen door op de opener en titelsong van de cd en met andere gastrollen van ondermeer Bebe,

Muerdo, De Pedro en Howe Gelb is ze qua geluid iets meer naar haar thuisland Spanje getrokken. (CO)

FANGA / MAALEM ABDALLAH GUINEA

Fangnawa Experience

Een ontmoeting tussen het Franse afrobeatcollectief Fanga en de Marokkaanse traditionele gnawameester, of maalem, Abdallah Guinée. Fanga bestaat vijftien jaar en op het baanbrekende Détours Du Monde-festival in Montpellier ontstond het idee om samen met Guinée te jammen. De mix van Noord- en West-Afrikaanse stijlen bleek helemaal te passen. Fanga-zanger Korbo, uit Burkina Faso, en Guinée delen de vocalen en het resultaat is hypnotiserend schuifelende afrofunk. Bijzonder geslaagde en originele samenwerking. (EMu)

ADRESSEN

CONCERTO

Utrechtstraat 52-60
1017VP Amsterdam
020 6235228
pop@concerto.nu

Voorstraat 35
3512 AJ Utrecht
030-2310826
utrecht@platomania.nl

www.platomania.nl

PLATO TO GO - GIGANT

Nieuwstraat 377
7311 BR Apeldoorn

KROESE

Rijnstraat 31
6811 EW Arnhem
026-3705116
kroese.arnhem@xs4all.nl

Molenstraat 126
Nijmegen
024-3221346
kroese.nijmegen@planet.nl

www.kroese-online.nl

PLATO

Oude Ebbingestraat 41-43
9712 HB Groningen
050-3135055
 groningen@platanman.nl

Klokensteeg 14
8011 XV Zwolle
038-4225354
 zwolle@platomania.nl

Vrouwensteeg 4-6
2312 BZ Leiden
071-5149689
 leiden@platomania.nl

De Meent 116
3037 JS Rotterdam
010-4139175
 rotterdam@platomania.nl

SOUNDS

Parade 66
5911 CE Venlo
077-3510625
info@sounds-venlo.nl

www.sounds-venlo.nl

VELVET MUSIC

Havik 7A
3811EX Amersfoort
033-4621065
 amersfoort@velvetmusic.nl

Maandereind 40
6711AD Ede
0318 615403
 ede@velvetmusic.nl

Boterstraat 10
1811 HP Alkmaar
072-5110455
 alkmaar@velvetmusic.nl

Rozengracht 40
1016NC Amsterdam
020-4228777
 amsterdam@velvetmusic.nl

Vriesestraat 110
3311 NS Dordrecht
078-6141481
 dordrecht@velvetmusic.nl

Tolbrugstraat 12
4811 WN Breda
076-5212569
 breda@velvetmusic.nl

Oude Binnenweg 121A
3012 JC Rotterdam
010-4134423
 rotterdam@velvetmusic.nl

Nieuwe Rijn 34
2312 JE Leiden
071-5128157
 leiden@velvetmusic.nl

Voldersgracht 3
2611 ET Delft
tel. 015-2133020
 delft@velvetmusic.nl

www.velvetmusic.nl

DE WATERPUT

Bosstraat 36
4611 ND Bergen op Zoom
Tel 0164-237418
 info@waterput.nl

DE DRUKKERIJ

Markt 51
4331 LK Middelburg
Tel 0118 886 874
 muziek@drukkerijmiddelburg.nl

NORTH END HAARLEM
Marsmanplein 19 - 2025 DT
Haarlem - T 023-5375745
northend@telfort.nl -
www.northendhaarlem.nl

'T OOR

Leeuwenstraat 44
1211EW Hilversum
035-6216579
 hilversum@platenhuis-het-oor.nl

Brouwerstraat 10
1315BP Almere Stad
036-5302306
 almere@platenhuis-het-oor.nl

www.platenhuis-het-oor.nl

LUISTER TRIPS

PAUL BANKS
[Banks](#)

THE LUMINEERS
[The Lumineers](#)

BONY KING OF NOWHERE
[Bony King Of Nowhere](#)

MILKBAR
[Monday Club](#)

ANDY BURROWS
[Company](#)

KRIS KRISTOFFERSON
[Feeling Mortal](#)

HORSE COMPANY
[Calypso](#)

MENAHAN STREET BAND
[The Crossing](#)

WILL JOHNSON
[Scorpion](#)

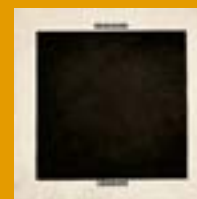
KARSU
[Confession](#)

Heavy

[SWORD](#) [Apocryphon](#)

In 2006 debuteerden de doomrockers van The Sword met het meer dan uitstekende Age Of Winters. De twee albums erna bracht ze een groter publiek, maar het échte zware gegrom verdween daarmee wel een beetje uit de muziek. Op Apocryphon komt het betonnen fundament van die debuutplaat samen met de catchy riffs van de albums die volgden. Een sublieme zet, waarmee The Sword eindelijk haar ultieme geluid heeft gevonden. (MKo)

ZWARE JONGEN

GRAVEYARD
[Lights Out](#)
(Nuclear Blast/PIAS)
Graveyards tweede, Hisingen Blues uit begin 2011, blies me

helemaal van mijn stoel. Het mengsel van klassieke (hard)rock en blues uit de sixties en seventies borrelde als een weldadig bubbelbad, werkte uitstekend en verassend. En... Hisingen Blues had een geweldige hoes. Nu komen de Zweden met hun derde cd Lights Out. En op deze schijf is alleen aan te merken dat de jonge mannen niet wisten dat UFO in 1977 al een elpee gemaakt had met dezelfde titel! Ken u klassiekers, zou ik zeggen. De boodschap op Lights Out is somber. De muziek lijkt daardoor donkerder, spannender en zwoeler. Geweldig. Goede riffs, lekkere authentieke drums en nog steeds steelt zanger/gitarist Joakim Nilsson de show met zijn rauwe strot die dit keer het midden houdt tussen John Fogerty en Chris Cornell. Niets nieuws onder de zon, maar weer o zo lekker uitgevoerd. (MV)

HARDE SCHIJF

BLACK COUNTRY COMMUNION
[Afterglow](#)
(Mascot/PIAS)

Glenn Hughes heeft laten vallen dat vanwege verschillende agenda's Afterglow wel eens de laatste BCC-plaat zou kunnen zijn. Dat zou dan wel erg jammer zijn aangezien de band voor de derde keer in zo'n twee jaar met een prima plaat voor de dag komt. Opnieuw drukt Hughes een flink stempel op de plaat door zijn uitgesproken zang maar is er is ook ruimte voor de overige drie om in de elf tracks flink tekeer te gaan. Luister eens naar het prachtige Cry Freedom, een prachtig riffgeoriënteerd duet tussen Bonamassa en Hughes dat een heerlijk jaren zeventig sausje heeft. Naast het bijzondere fraaie titelnummer en het meesterlijke The Circle bevat de plaat ook een leftover van BCC 2 namelijk Crawl. Het is een lekkere afsluiter van een opnieuw prachtige schijf. Afterglow geeft aan dat met het juiste talent het geen jaren hoeft te duren voordat er een nieuwe plaat komt, iets wat tegenwoordig wel eens vergeten wordt! (Hdi)

ZWARE JONGENS

Therion

Les Fleurs Du Mal

(Suburban)

Wat is het toch fantastisch dat er eigenzinnige bands als Therion rondlopen. Op een dag meldde voorman Christofer Johnsson zich bij zijn label Nuclear Blast met het geniale plan om een CD vol covers van Franse chansons uit de jaren 60 op

te nemen. Zijn broodheer was beduidend minder enthousiast, maar besloot het project te tolereren zolang Johnsson het uit zijn eigen zak financierde. En zo geschiedde. Hoewel een enkel chanson ook wel bredere bekendheid in Nederland geniet, kan een uurtje YouTube geen kwaad om de originelen terug te horen. De meeste nummers (Poupée de Cire, Poupée de Son zelfs twee keer) krijgen de typische Therion metalbehandeling met de nodige bombast. Soms blijft het verrassend dicht tegen het origineel, zoals bij La Licorne D'Or, met dank aan de bijna engelachtige zang van sopraan Lori Lewis. Wie nu snel een reguliere plaat verwacht, zal geduld moeten hebben. Op hun website heeft Therion een rock opera aangekondigd, die de komende jaren (!) tot stand moet komen. (MKi)

Tiamat

The Scarred People

(Napalm/Tone)

Het Zweedse Tiamat neemt de laatste jaren ruim de tijd tussen hun studioalbums. Het laatste album Amanethes stamt alweer uit 2008. De groep van John Edlund hoeft zich dan ook niet meer te bewijzen met klassiekers als Wild Honey (1994)

en A Deeper Kind Of Slumber (1997) op haar naam. Punt is wel dat al hun latere werk het bij de meeste fans moet afleggen tegen die twee mijlpalen. De groep lijkt zich daar zelf weinig van aan te trekken en gaat op elk nieuw album onverstoord haar eigen gang. The Scarred People biedt dan ook vooral een vertrouwd, tussen metal en vooral rock laverend geluid met de nodige referenties naar het werk van The Sisters Of Mercy (het titelnummer, Thunder & Lightning) en zelfs Swans en The Angels Of Light (The Sun Also Rises). De groep weet nog steeds heel goed hoe ze een pakkend nummer moeten schrijven. Alleen met Messinian Lette verslikken ze zich in te voorspelbare melodieën. Voor de rest is het onderhoudende The Scarred People Tiamat ten voeten uit. (DK)

Kamelot

Silverthorn

(SPV/Bertus)

Na een tournee met Fabio Lione van Rhapsody Of Fire als invaller achter de microfoon, kwam Kamelot tot veler verrassing met de Zweed Tommy Karevik op de proppen als nieuwe zanger. Zowel wat betreft uiterlijk als stemgeluid treedt

hij nadrukkelijk in de voetsporen van Roy Khan. Kamelot heeft er op Silverthorn voor gekozen om even op adem te komen, door dicht bij het geluid van eerdere succesplaten als Epica en The Black Halo te blijven. Torn en Solitaire zijn voorbeelden van melodieuze, uptempo Kamelot composities, waarop hun reputatie gebouwd is. Daarmee bedienen ze onverminderd de metalheads die enerzijds bands als Edguy of Masterplan iets te gladjes vinden en anderzijds moeilijk uit de voeten kunnen met het soort prog metal, dat de techniek boven de song verheven heeft. De mooi vormgegeven digibook blijkt deze keer de standaarduitvoering te zijn. De limited edition komt in een boxje met extra instrumentale CD, boekje en poster. (MKi)

ZWARE JONGENS

Cradle Of Filth

Manticore & Other Horrors

(Snapper/Suburban)

De nieuwe Cradle Of Filth is een album dat je kunt opzetten na een stevig avondje tafelen met een lekkere bak koffie met een neut erbij. Op deze nieuwe langspeler laten ze horen steeds toegankelijker te worden voor het grote publiek en laat

Dani Filth horen dat grunten ook goed verstaanbaar kan zijn. Het is al lang geen blackmetal meer wat de heren ons voorschotelen, maar gaat steeds meer richting de gothic metal. The Manticore & Other Horrors klinkt een stuk minder commerciëler dan zijn voorganger, dat wil echter niet zeggen dat het daardoor ook extremer is. Dani, die volgend jaar naar zijn veertigste levensjaar gaat, doet het hoorbaar rustiger aan met zijn screams. De metal is daardoor een stuk traditioneler en komt eerder in de buurt van Iron Maiden, zoals bijvoorbeeld het nummer Manticore. Ze zijn duidelijk beïnvloed door de New Wave Of British Heavy Metal, wat de luisterbaarheid enorm verhoogt. Gelukkig is de snelheid van de nummers nog steeds aanwezig en zullen er ook nieuwe zieltjes gewonnen worden met dit puike album! (MKok)

COLOFON

Hoofredactie

Bert Dijkman

Redactie

Jorn van der Linde, Dick van Dijk, Henri Drost

Vormgeving

Eric-Jan Westen, e.westen@westerstorm.nl

Druk

Drukkerij Sintjoris nv, Merendree België

Medewerkers

Niels Achtereekte, Erik van Beek, Jos van den Berg, Ronald Besemer, Benjamin van Bienen, Frits Broekema, Cecile Bol, Menno Borst, Appie Clermonts, Peter van Cooten, Vic Van Cooten, Erik Damen, Dennis Dekker, Jan Doense, Henri Drost, Joost van den Dungen, Hermen Dijkstra, Ruben Eg, Sanna Marije van Elst, Willem Jaap van Essen, Jeroen van Heukelom,

Caspar Jacobs, Barend Florijn, Liesbeth Glas, Edwin de Haan, Gijs Hesselmans, Peter Heuts, Raymond Janssen, Jan Jasper, Albert Jonker, Martin Kikkert, Dries Klontje, Stefan Koers, Martijn Koetsier, Wim Koevoet, Marjan Kok, Stephan Lam, Ron Loontjens, Erik Mundt, Corné Ooijman, Han Orsel, Bram Peeters, Marco van Ravenhorst, Linda Rettenwander, Wiebren Rijkeboer, Xander de Rond, Peter Simmers, Martin Smeets, Jelle Teitsma, Dick Tersteeg, Menno Valk, Louk Vanderschuren, Jeroen Vedder, Paul van 't Veer, Ruud Verkerk, Cees Visser, Jesse Voorn, Jurgen Vreugdenhil, Jan de Vries, André de Waal, Michel Weber, Jeroen Wierstra, Enno de Witt, Erwin Zijleman, Wil Zenhorst.

Adres

Postus 71, 7400 AB Deventer, email: redactie@platomania.nl

Advertenties

Voor adverteren in de Mania kunt u met de redactie contact opnemen. Het is ook mogelijk in combinatie met Live XS een advertentie te boeken. Voor Live XS kunt u contact opnemen met Erik van Oort tel: 06-49879873 email: erik@allxs.nl

Abonneren:

Stort 20 euro's op rekening 53.12.46.825 (ABN/AMRO) van Plato Mania, (10 nummers). Onder vermelding van naam en adres. Voor Belgische abonnees is het 30 euro voor 10 nummers i.v.m. hogere portokosten.

Mania 293 verschijnt op 7 december

Movies

AMERICAN HORROR STORY 1

Zet je schrap voor de schrik van je leven in dit verslavende, bijzonder stijlvolle horrorverhaal! American Horror Story is de meest originele, nieuwe psychoseksuele thriller-serie die je op het puntje van je stoel houdt. De familie Harmon, vader Ben (Dylan McDermott), moeder Vivien (Connie Britton) en dochter Violet (Taissa Farmiga), wil het verleden achter zich laten en verhuist van Boston naar L.A. om een nieuwe start te maken. Maar hun nieuwe huis blijkt een donker en duister verleden te verbergen die de familie teistert als ze steeds meer bloedstollende ontdekkingen doen over liefde, seks en moordwraak. Naast Jessica Lange, die een Golden Globe ontving voor haar vertolking van buurvrouw Constance Langdon, brengt het eerste seizoen tal van boeiende en huiveringwekkende personages bij elkaar. (20th Century Fox)

KIJKTIP

¡VIVAN LAS ANTIPODAS!

Regie: Víctor Kossakovsky

Wat is de kortste route tussen Entre Ríos in Argentinië en de Chinese metropool Shanghai? Een rechte lijn door de aardbol.

De twee plaatsen zijn namelijk antipoden: elkaars geografische tegenpolen. In ¡Vivan las Antipodas! neemt Víctor Kossakovsky ons mee op een unieke reis rond de wereld en toont vier paar antipoden die ons wereldbeeld letterlijk op zijn kop zetten. Een prachtige zonsondergang in Entre Ríos wordt getoond tegenover de hectische straten in het regenachtige Shanghai. Bewoners van onbebouwd land tegenover bewoners van vulkanische grond. En rustgevende landschappen tegenover drukke steden. Maar de antipoden lijken ondanks hun verschillen op een mythische manier aan elkaar verbonden. ¡Vivan las Antipodas! is een genot voor de zintuigen; een fascinerende caleidoscoop van onze planeet. (IDFA)

ARNE DAHL 2

(Lumière)

Drie nieuwe verhalen van topschrijver Arne Dahl. De boeken Smeeroffer, Bijbelse wateren en Europa Blues waren al bestsellers en ook de verfilmingen zijn weer erg de moeite waard. De verhalen gaan allemaal over het speciale interventieteam van de Zweedse politie. Dit team is zorgvuldig samengesteld uit topinspecteurs, elk met een eigen specialisatie. Wat vooral erg tot de verbeelding spreekt is dat de serie in het nu speelt en er gebruik wordt gemaakt van hedendaagse nieuwsactualiteiten en spanningen uit heel de wereld. Arne Dahl 2 is een aanrader voor een iedereen die van spannende crime-, detectives- en misdaadseries houdt. Overigens is het niet strikt noodzakelijk om deel 1 gezien te hebben, maar om de onderlinge verhoudingen binnen het team te begrijpen wel erg handig. (JvH)

BOMB GIRLS

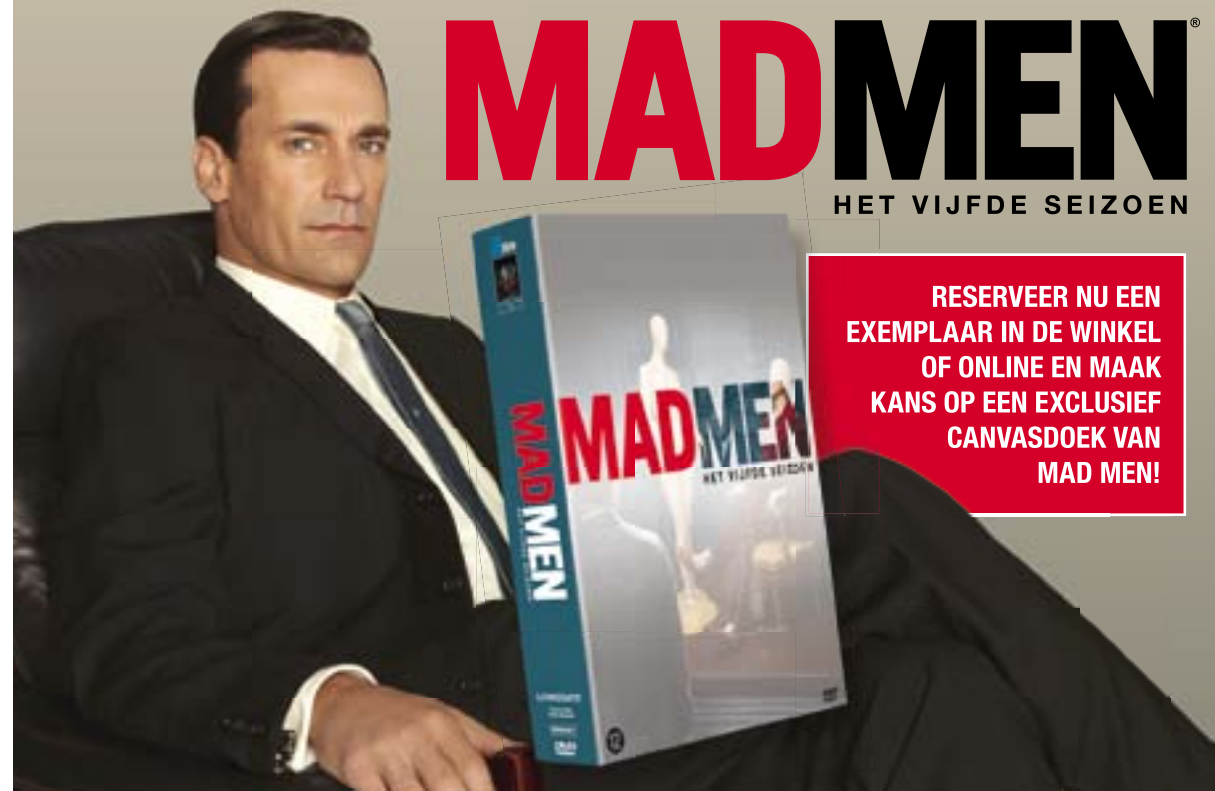
Regie: Ken Girotti

De gloednieuwe tv-serie Bomb Girls speelt zich af in de jaren veertig. De Tweede Wereldoorlog raast door in Europa en de Stille Zuidzee. De geallieerden voeren de wapenproductie op. Het tekort aan mankracht wordt opgelost door vrouwen toe te laten in de fabriek. Een aantal vrouwen meldt zich vrijwillig. Uit plichtsbeseft, uit geldnood of omdat ze op de vlucht zijn. Bomb Girls is een meeslepende dramaserie die de oorlog van een andere kant laat zien! Deze dvd-box bevat alle zes afleveringen van het eerste seizoen. (DFW)

DICTATOR

Regie: Larry Charles

Sacha Baron Cohen speelt Aladdin, een rijke en meedogenloze dictator die gegijzeld wordt. Hij wordt vervangen door een naïeve geitenherder, die als twee druppels water op hem lijkt. Met de hulp van Zoey, een mooie vrijgeveige eigenaresse van een Zen Shop, probeert Aladdin zijn macht terug te krijgen. Hij moet kosten wat het kost voorkomen dat zijn land in verkeerde handen valt. (Paramount)

RESERVEER NU EEN EXEMPLAAR IN DE WINKEL OF ONLINE EN MAAK KANS OP EEN EXCLUSIEF CANVASDOEK VAN MAD MEN!

Afilm

VANAF 29 NOVEMBER VERKRIJGBAAR

QUALITY FILM COLLECTION

KWALITEITSFILMS VOOR EEN SCHERPE PRIJS

2 VOOR
€10,-*

* KEUZE UIT RUIM 200 TITELS

WWW.QUALITYFILMCOLLECTION.NL

Afilm

NU VERKRIJGBAAR OP DVD

KIJKTIP

THE STORY OF FILM: AN ODYSSEY**Regie: Mark Cousin**

Wat nou als je altijd al de crème de la crème van de cinema zou

willen zien, maar je weet niet waar je moet beginnen, dan is deze box zeker wat voor jou. Mark Cousin heeft een vijftien uur durende serie gemaakt over de cinema van het begin (de uitvinding van de cinematograaf door de gebroeders Lumière) tot nu. Aan de hand van honderden filmfragmenten uit beroemde en minder beroemde films en interviews met makers, regisseurs en acteurs neemt hij je mee op een reis door een soort alternatieve filmarcheologie. The Story Of Film: An Odyssey is een echte meesterwerk en een document om zeker meerdere keren te kijken dan wel te raadplegen. (JvH)

The Story Of Film verschijnt op 26 november

DARK KNIGHT RISES**Regie: Christopher Nolan**

Het is acht jaar geleden dat Batman in de nacht verdween en op slag veranderde van held in voortvluchtige. Door de schuld op zich te nemen van de dood van officier van justitie Harvey Dent, offerde The Dark Knight alles op voor wat hij en commissaris Gordon zagen als een goede zaak.

Een lange tijd werkte deze leugen, alle criminele activiteiten in Gotham City werden de kop ingedrukt door de anti-misdaad wet, de Dent Act. Maar alles verandert door de komst van een slinkse inbreker met een mysterieus motief. Veel gevaarlijker echter is de opkomst van Bane, een gemaskerde terrorist wiens meedogenloze plannen voor Gotham Bruce uit zijn zelf opgelegde ballingschap drijven. Maar zelfs wanneer Bruce zich weer in cape en masker hult, kan het zo zijn dat hij geen partij is voor Bane. (Warner)

KIJKTIP

EXTRAORDINARY VOYAGE**Regie: Serge Bromberg & George Melies**

Een van de meest ambitieuze en inventieve producties uit de beginperiode van de

cinema is nu gerestaureerd. 110 jaar nadat A Trip To The Moon van Georges Méliès in de zalen kwam, is de film terug, in een onuitgegeven kleurenversie en met een verrassende en zeer moderne soundtrack van de groep AIR. Een hoogstaande documentaire van Serge Bromberg en Eric Lange, The Extraordinary Voyage, kadert de film en vertelt zijn geschiedenis. Prominente figuren uit de filmwereld, zoals Jean-Pierre Jeunet, Michel Gondry, Tom Hanks, Hazanavicius en Costa-Gavras, vertellen over hun liefde voor Georges Méliès en geven hun visie op zijn werk. Een groot filmavontuur voor groot en klein. (PIAS)

IDFA -25 JAAR BOX

25 jaar IDFA betekent 25 jaar documentaires!

Documentaires die zijn geselecteerd vanuit de hele wereld waarbij alle genres aan bod zijn gekomen. In die 25 jaar heeft IDFA meer dan 5000 creatieve documentaires vertoond en hebben bijna 2 miljoen mensen een kaartje gekocht om die films bij IDFA te zien. IDFA staat voor kritische, maatschappelijk relevante en urgente films van hoge artistieke kwaliteit, waarin de filmmaker zijn persoonlijke visie zorgvuldig heeft vormgegeven. Hiermee is IDFA de afgelopen 25 jaar uitgegroeid tot een wereldvermaard documentaire-instituut. Het is eenvoudigweg onmogelijk om 25 jaar IDFA samen te vatten in vijf films. Deze box bevat een kleine selectie van al het moois dat IDFA heeft voortgebracht, het zijn stuk voor stuk films die het IDFA-keurmerk van harte verdienen. Deze box bestaat uit de documentaires 5 Broken Cameras, Armadillo, Colony, Planet of Snail en Stand van de Sterren. Lees hieronder meer over deze films. (Filmfreak)

BRAMMETJE BAAS**Regie: Anna van der Heide**

Een nieuwe film van de makers van Minoes, Pluk van de Petteflet en Dolfje Weerwolfje. Brammetje Baas gaat over een jongen met een eigenschap die veel ouders denken dat hun kind ook heeft. Brammetje beweegt wanneer hij stil moet zitten, praat wanneer hij stil moet zijn en er vallen spullen omver aan de andere kant van de kamer wanneer hij de kamer binnenkomt. Brammetje hoopt in groep drie zijn onvermoeibare leergierigheid te stillen, maar mede door zijn meester die het bewegelijke en ongeconcentreerde jongetje niet begrijpt en hem probeert te temmen gaat alles mis. Zijn ouders zijn ten einde raad wanneer Brammetje een andere meester krijgt die wel begrip heeft voor zijn extra bagage en lijkt alles toch goed te komen. Een erg leuke kinderfilm voor het hele gezin. (JvH)

JACKIE**Regie: Antoinette Beumer**

(BFD Home Entertainment)

Opvallend goede Nederlandse film met een topcast:

Jelka van Houten, haar zus Carice en Holly Hunter.

Wanneer de tweelingzussen die opgevoed zijn door twee homoseksuele vaders een telefoontje krijgen van hun onbekende biologische baarmoeder (Jackie) zoals ze haar zelf noemen, vertrekken ze naar Amerika om haar op te zoeken. Dat is het begin van een roadtrip door Amerika met prachtige beelden en acteerwerk van de hoogste (Nederlandse) plank. Carice speelt haar beste rol in jaren, maar Jelka is ook fantastisch. Samen met Holly Hunter spat de chemie van het scherm en beleef je met Jackie een ontroerend, maar tegelijkertijd ook grappig drama. (JvH)

MAD MEN 5

Het vijfde seizoen van Mad Men, viervoudig winnaar van de Emmy voor beste dramaserie, duikt in de verleidelijke en intrigerende wereld van Sterling Cooper Draper Pryce. Jon Hamm en de rest van de veelvuldig onderscheiden bezetting blijven fascineren terwijl ze zich aanpassen aan de veranderende tijden, sociale revolutie, en een radicale wereld. De lust is terug. Overspel is terug. Ontgoocheling is terug. Mad Men is terug. (A-Film)

LE BRUIT DES GLAÇONS**Regie: Bertrand Blier**

De beroemde schrijver Charles Faulque (Oscar-winnaar Jean Dujardin, *The Artist*) woont in een omheinde villa buiten de stad, afgesloten van de rest van de wereld. Daar leeft hij op de wijn, die hij constant meezeult in een met ijs gevulde koeler. Zijn gezin heeft hem verlaten en zijn enige gezelschap is een jong Russisch ding en zijn trouwe huishoudster. Maar dan belt een ongewenste vreemdeling aan. Dit noodlot in menselijke vorm is niet meer weg te krijgen. Sterker nog, het krijgt al snel gezelschap. Regisseur Bertrand Blier is een van Frankrijks meest geliefde regisseurs, bekend van onder meer *Les Valseuses*, *Buffet Froid* en *Trop Belle pour Toi*. Met *Le Bruit des Glaçons* ("het geklingel van ijsblokjes") maakte hij een gitzwarte tragikomedie over het noodlot en de liefde. (Filmfreak)

LOS VIAJES DEL VIENTO**Regie: Ciro Guerra**

Los Viajes del Viento is de tweede speelfilm van de jonge Colombiaanse regisseur Ciro Guerra. De internationale coproductie, met Nederlandse inbreng, werd geprezen om de adembenemende opnamen van de Colombiaanse natuur. Ook het naturel spel van

Marciano Martinez, een van Colombias bekendste liedjesschrijvers, was voor velen een verrassing. Voor de opnamen van de licht-surrealistische trektocht van de jongen en de accordeonist selecteerde Guerra meer dan tachtig locaties, vaak barre, onherbergzame plekken. (Filmfreak)

POSSESSIONS**Regie: Eric Guirado***(Lumiere)*

De Noord-Franse Marilyne en Bruno en hun dochtertje dromen van een beter leven en verhuizen naar de Alpen. Het huis dat ze huren van een projectontwikkelaar is echter nog niet af en worden ze tijdelijk ondergebracht in een luxe chalet. Ze moeten keer op keer verhuizen en verdenken de projectontwikkelaar van opzettelijke vernedering. De op waar gebeurde feiten gebaseerde film is er thriller puur sang. Uitgangspunt voor de film is de zaak 'Flactif', de mysterieuze verdwijning op 11 april 2003 van de hele familie Flactif. In de film is het verhaal wat aangedikt, maar wel op een heel spannende en realistische manier. *PosSESSIONS* zit vol met hebzucht, jaloezie, ongeduld en wraak. (JvH)

PROMETHEUS**Regie: Ridley Scott**

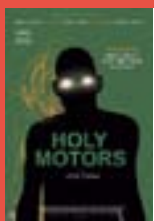
Ridley Scotts *Prometheus* is de film waar in 2012 waarschijnlijk het meest naar werd uitgekeken. De verwachtingen van fans van de *Alien*-cyclus waren hoog gespannen hoewel her en der ook de nodige twijfel bestond. Zou een proloog de mythe versterken of beschadigen? Ridley plaatste zelf de film buiten de *cyclus* maar stelde wel dat de film zich in hetzelfde universum afspeelt als zijn uit 1979 stammende klassieker. De recensies waren in ieder geval unaniem over de visuele prestatie van Scott; die was, zoals verwacht mocht worden, groots. Over de existentiële vragen die de film in het eerste deel oproept en die in de tweede helft min of meer beantwoord worden waren de meningen wat meer verdeeld. Wellicht vatte het het Belgische blad *Humo* het nog wel het beste samen: Het resultaat is heel degelijk, bij vlagen zelfs imponerend, maar lang niet zo ijselijk spannend, briljant en iconisch als de originele film uit 1979. (20th Century Fox)

LE PRENOM**Regie: Alexandre de La Patellière & Mathieu Delaporte**

Vincent wordt voor de eerste keer vader. Hij wordt uitgenodigd voor een etentje met zijn zus Elizabeth en zwager Peter. Daar aanwezig is ook Claude, een oude jeugdvriend die zij lange tijd niet gezien hebben. In afwachting van Vincents vrouw Anna praten ze over het aankomende vaderschap. Maar wanneer ze Vincent vragen of hij al een naam heeft voor het ongeboren kind, zorgt zijn antwoord voor de nodige opschudding binnen de familie... (Lumiere)

SEX & DRUGS & ROCK 'N' ROLL**Regie: Mat Whitecross**

In *Sex & Drugs & Rock & Roll* kruipt Andy Serkis op magistrale wijze in de huid van Ian Dury. De frontman van de *Blockheads* werd een ikoon van de Britse punk-rock scene en blijft muzikanten inspireren. Op jonge leeftijd werd Dury getroffen door polio en raakte verlamd. Het heeft hem er niet van weerhouden te leven met sex, drugs en rock 'n' roll. Een absolute entertainer, bruisend en bizar. Vader, minnaar en echtgenoot, maar bovenal uniek. (A-Film)

KIJKTIP**HOLY MOTORS****Regie: Leos Carax**

We volgen één dag uit het leven van Monsieur Oscar. Hij reist van zonsopgang tot na middernacht van het ene naar het andere leven.

Zijn enige metgezel, de slanke blonde Céline, rijdt hem in een limousine door de straten van Parijs. Monsieur Oscar stapt de wereld in, in vele gedaanten als bijvoorbeeld rijke zakenman, moordenaar, bedelaar, gek of familieman. Steeds duikt hij als een volleerd acteur in een nieuwe rol, maar waar zijn de camera's? Voor een mysterieuze drijvende kracht werkt Monsieur Oscar heel precies van doel naar doel en streeft naar de beste uitvoering van zijn daden. (Cineart)

KIJKTIP**DE ROUILLE D'OS****Regie: Jacques Audiard**

Als Alain van Versch, bijgenaamd Ali (Matthias Schoenaerts) uit nood met zijn zoontje van 5 onderdak zoekt bij zijn zus in Antibes in het

zuiden van Frankrijk, ontmoet hij orka dresseur Stéphanie (Marion Cotillard). Hun levens hebben niets gemeen, tot het noodlot toeslaat en er een speciale relatie ontstaat, sensueel en met bijzondere spelregels. Stéphanie verliest haar beide benen en om haar leven opnieuw zin te geven wordt ze Ali's manager wanneer hij gaat deelnemen aan illegale gevechten. (Lumiere)

KIJKTIP**THE RAID****Regie: Gareth Evans**

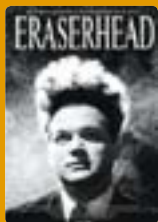
De spectaculaire actiefilm *The Raid* speelt zich diep in de sloppenwijken van Jakarta af. In een appartementencomplex houden enkele van de

gevaarlijkste moordenaars en gangsters zich schuil. Tot nu toe werd het gebouw altijd als onneembaar beschouwd. Daar komt verandering in als een eliteteam van agenten de opdracht krijgt de beruchte drugsbaron die het complex beheerst uit te schakelen. Hij bivakkeert op de dertigste verdieping van het gebouw, maar al op de zesde verdieping komt het team er al achter dat de missie hopeloos is. Helaas is er geen weg terug... (A-Film)

STARBUCK**Regie: Ken Scott**

Een potente komedie over genetische chaos... Hoewel hij al 42 jaar is, gedraagt David Wozniak zich nog als een puber. Problemen gaat hij uit de weg. Met Valérie, een jonge politieagente, heeft hij een moeizame relatie. Net als zij hem vertelt dat ze zwanger is, wordt David geconfronteerd met zijn verleden. Patrick Huard, Julie Le Breton en Antoine Bertrand spelen de hoofdrollen in *Starbuck*, een originele komedie van de Canadese regisseur Ken Scott. De film behandelt pretentieloos en humoristisch het actuele en herkenbare thema vaderschap. *Starbuck* won op het festival van Calgary de publieksprijs en in Valladolid de Pilar Miró Award en de prijs voor beste acteur. (Filmfreak)

KIJKTIP

ERASERHEAD REMASTERED

Regie: David Lynch

In Eraserhead (1977) wordt Henry Spencer, een labiele, vreemde jongeman met een excentrieke bos haar, tot een

huwelijk gedwongen nadat hij zijn vriendin zwanger heeft gemaakt. Het gezinnetje betreft een appartement in een postapocalyptische industriële omgeving; het kind blijkt een gruwelijk, nauwelijks menselijk creatuur dat ononderbroken huult. Ten einde raad verlaat de moeder het jonge gezinnetje, waarna zich tussen vader en de mutant een bizarre, groteske band ontwikkelt. (Filmfreak)

KIJKTIP

LES NEIGES DU KILIMANJARO

Regie: Robert Guédiguian

Hoewel hij werkloos is, is Michel gelukkig samen met Marie-Claire. Ze zijn al 30 jaar bij elkaar en genieten

volop van hun kinderen en kleinkinderen.

Ze hebben goede vrienden, zijn trots op hun syndicale en politieke strijd en hun geweten is even transparant als hun blik. Dit geluk wordt echter verstoord wanneer twee gewapende, gemaskerde mannen hen overvallen, mishandelen, vastbinden, hun trouwringen afnemen en vluchten met hun creditcards. Hun ontredde wordt nog groter als ze erachter komen dat deze overval georganiseerd is door een oud-collega van Michel, iemand die heel dichtbij ze staat... (Cineart)

TOUS ENSEMBLE

Regie: Stéphane Robelin

Gelukkig, ze zijn er nog. De feelgoodmovies komen vaak net na de zomer uit op dvd en helpen je dan door de donkere herfst- en wintermaanden. Zo ook Tous Ensemble. Vijf oudere mensen hebben geen zin om hun laatste dagen weg te treuren in een oude vandagenhuis en besluiten dat ze met elkaar in een huis gaan wonen. In de film zien we dat oud worden niet alleen gepaard gaat met ziektes en gebreken, maar ook met liefde en seks. We observeren deze commune door de ogen van de hondenuitlater. Hij maakt voor zijn studie een scriptie over de manier hoe men met ouderen omgaat. Erg leuke film met af en toe hilarische momenten met Jane Fonda en Geraldine Chaplin. (JvH)

WOODY ALLEN: A DOCUMENTARY

Regie: Robert B. Weide

In Woody Allen: A Documentary volgt regisseur Robert Weide (Curb Your Enthusiasm) de lange carrière van Woody Allen van zijn jeugd tot zijn laatste succesfilm Midnight in Paris. Als tiener leverde hij al grappen aan voor komieken en schrijvers. In de jaren vijftig en zestig van de vorige eeuw schreef hij sketches voor

Sid Caesar, trad hij op als standup comedian en was hij een graag gezien gast in talkshows. De afgelopen veertig jaar regisseerde Woody Allen bijna jaarlijks een speelfilm, waarin hij vaak een hoofdrol speelde. Weide blikt terug op zijn vroege producties zoals Take the Money and Run, Bananas, Sleeper en Love and Death, Oscarfavorieten zoals Annie Hall, Manhattan, Zelig, Broadway Danny Rose, Purple Rose of Cairo, Crimes and Misdemeanors, Husbands & Wives, Bullets over Broadway en Mighty Aphrodite en recente, in Europa gedraaide films zoals Match Point en Vicky Cristina Barcelona. (Filmfreak)

FRANCOIS OZON BOX

Francois Ozon kan als een van de grootste en belangrijkste filmregisseurs en scenarioschrijvers van Frankrijk van de laatste jaren worden gezien. Zijn grootste wapenfeiten zijn nu gebundeld in een box. 8 Femmes, Swimming Pool, 5x2, Angel en La Refuge: vijf films die je avond na avond laten lachen, op het puntje van je stoel laten zitten en je wellicht een traan doen wegpinken. Voor de liefhebbers van hedendaagse films en Francois Ozon-liefhebbers een must. (JvH)